PROLETARI DIN TOATE TĂRILE UNIȚI-VĂ !

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VII
320
MIERCURI
12 IULIE 1972
12 PAGINI
2 LEI

ZILE DE VACANȚĂ

Zile de odihnă pe litoralul însorit. Universitarii clujeni REMUS CÎMPEANU (stînga) și MIHAI ADAM au... pasat balonul copiilor lor (Foto : S. BAKCSY)

UN AMPLU SONDAJ DE OPINII, LA CARE PARTICIPĂ ȘASE TEHNICIENI, PE TEMA:

PLUSURILE ȘI MINUSURILE CAMPIONATULUI DIVIZIEI A 1971/72

DELTA Tulcea, GLORIA Buzău, METALUL Drobeta Tr. Severin și METROM Brașov AU PROMOVAT ÎN DIVIZIA B

În clișeul alăturat : fază din întîlnirea Gloria Buzău — Flacăra Moreni (Foto : Theo MACARSCHI)

Cu blocnotesul și aparatul fotografic PE ITINERARUL VACANȚEI: CONSTANȚA — MAMAIA — EFORIE — MANGALIA

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Tiberiu BONE

„AZI, FOTBALUL DE PERFORMANȚĂ NU MAI POATE FI DESPĂRȚIT DE MUNCĂ“

- „AM CĂUTAT SĂ ÎMPLANTEZ LA A.S.A. SPIRITUL C.C.A.-ULUI“
- „CE FAC JUCĂTORII MEI CÎND NU SÎNT PE TEREN? CEI MAI MULȚI ÎNVAȚĂ“
- „ÎN JOCUL ECHIPEI TREBUIE SĂ INTERVINĂ ELEMENTE NOI DACĂ VREM SĂ PROGRESĂM“
- „ACEL 0—5 DE LA PLOIEȘTI A FOST UN ACCIDENT“

A.S.A. Tg. Mureș este, fără îndoială, revelația acestui campionat: prezentînd aceeași garnitură cu care anul trecut recucerea un loc în Divizia A, iată-i pe mureșeni, acum, la încheierea conturilor, pe locul 4, performanță la care se uită cu jind formații cu îndelungate prezențe în campionatul național de fotbal. TIBERIU BONE, fostul mijlocaș al C.C.A. și al echipei naționale, antrenorul „roș-albaștrilor“ din Tg. Mureș, nu este, firește, „străin“ de reușita echipei lui.

Așadar:

— Cum credeți că s-a născut locul 4 al A.S.A.?

— Va trebui să mergem mai în urmă și să pornim în explicarea acestui succes de la acea Divizie A ratată. Văzînd, acum doi ani, că nu mai sînt speranțe de a scăpa de la retrogradare, ne-am adunat, într-o zi, la sediul nostru și am întors lucrurile și pe o parte și pe cealaltă. Din analiza făcută a reieșit că echipa trebuie întărită din punct de vedere disciplinar, că trebuie schimbată metoda de lucru, că se impune o exigență mai mare față de muncă și o contribuție conștientă a jucătorilor la efortul conducerii tehnice și al celei a asociației noastre. Și am reușit, mugurii schimbărilor fiind vizibili încă din primăvara lui 1970. Am pregătit echipa pentru „B“, considerînd anul din Divizia secundă ca o perioadă de trecere spre A, o perioadă necesară pentru realizarea sudurii jucători — antrenor — conducere. „Mugurii“ de care vorbeam s-au împlinit și au înflorit anul acesta, în „A“. Cred că așa s-a născut locul 4 ocupat de noi.

— Considerați că fotbaliștii de la A.S.A. lucrează mai mult decît se lucra, pe vremuri, la C.C.A.?

— Fără discuție că da. Se muncește mai mult, dar, cred că trebuie să muncim și mai mult. Dar pentru ca rezultatele să fie proporționale cu munca, este necesar să se asigure condițiile pentru refacerea jucătorilor după efort: dușuri, saună, instalație de oxigenare etc.

— Ce ați adus de la C.C.A. la A.S.A.?

— Am căutat să aduc și să implantez aci, la Tg. Mureș, prietenia între jucători, respectul reciproc, încrederea în forțele proprii, încredere la care se poate ajunge numai prin muncă. Am vrut să fac să se vadă din partea jucătorilor mei aceeași dorință pe care o simțeam și eu la C.C.A. — de a respecta și sluji cu dragoste culorile pe care le poartă. Am vrut să crească personalitatea lor în cadrul și în interesul echipei, să crească simțul răspunderii și dăruirea lor, pasiunea pentru ceea ce fac. Într-o oarecare măsură am reușit. Echipa încă poate să mai progreseze. Sînt jucători — cei mai mulți — care aci s-au afirmat și au crescut, aci s-au făcut cunoscuți și mai pot urca noi trepte pe linia performanței.

— Mereu revine în discuție ideea de muncă intensă la antrenamente și în joc.

— Azi, fotbalul de performanță nu mai poate fi despărțit de muncă. Poate că e și un reflex al anilor în care eu eram jucător și eram prezent ore întregi pe gazon, la pregătire. Sînt pentru eforturi mari la antrenamente, dar dozate judicios.

— Toți băieții din echipă iubesc fotbalul?

— Da. Îi pasionează. Dar sînt momente cînd pasiunea nu e suficientă pentru a răspunde la o solicitare maximă. La unii, mai există uneori reținere sau cîte o mică plictiseală față de antrenamente.

— Și ce faceți pentru a înlătura această situație?

— Îi fac să înțeleagă că totul e numai în interesul lor și al echipei. În felul acesta am reușit să avem un jucător în echipa națională, pe Hajnal, iar altul, Bölöny, numai datorită examenelor și unui accident n-a jucat în meciul cu Italia.

— Ce jucători remarcați în mod special, după anul acesta petrecut în Divizia A?

— Bölöny, Szöllösy, Ispir. Hajnal sînt printre cei ce au avut o comportare constant bună și foarte bună. Varodi e pe un drum bun, este util echipei. În schimb, Fazekas, trebuie să devină ceea ce a fost și asta depunînd un interes mai mare la antrenamente și în meciuri. E drept, la el a intervenit și studența. A absolvit Facultatea de educație fizică din Tg. Mureș, unde a depus mult interes. Am încredere în el. Și „vîrstnicii“ echipei au dat un randament bun. Nagy a ținut frînele jocului și i-a dat direcție; a ajutat, prin experiența sa, pe cei tineri și este un exemplu de conduită. S-a schimbat mult față de cel ce era cînd juca la București. Duce o viață sportivă. Să nu-l uit nici pe Czako, un alt „bătrîn“ cu inima tînără.

— Ce fac jucătorii de la A.S.A. cînd nu sînt pe teren?

— Cei mai mulți învață. Czako, Fazekas și Lucaci I au absolvit Facultatea de educație fizică; Szekely e în anul II tot la F.E.F.; Bölöny și-a dat bacalaureatul și se pregătește pentru examenul de admitere la Facultatea de stomatologie; Solyom și Nagy au terminat Școala de maiștri; Orza și Varodi sînt la Liceul industrial; Szöllösy, Toth, Șleam și Hajnal vor da examen la Școala de maiștri pe care o termină acum și Ispir.

— Ce este adevăr și ce este poveste în „cazul“ Caniaro?

— În privința lui Caniaro realitatea este că el e bolnav. Are unele dereglări cardiace. Totuși, e un caz foarte încurcat, chiar pentru medici. E adevărat că lui îi place să se și distreze, are niște idei ale lui, dar e și bolnav și este oprit de la efort fizic. I s-a interzis să facă sport de performanță. Va veni, din nou, la control, la București, la Centrul „23 August“. Vreau să-l recuperăm. Are un deosebit talent pentru fotbal, e un jucător modern de atac și avem nevoie de el. De un Caniaro sănătos.

— Cum se comportă Mureșan?

— Ne mai dă necazuri. E un tip coleric, dar de la o vreme este, totuși, altul. Pe teren îi folosește felul său de a fi, constituind tot timpul un pericol pentru poarta adversarului: e ca un cui în coasta apărărilor...

— Cum vedeți pe A.S.A. în campionatul următor?

— Timp de doi ani A.S.A. a dovedit o formă sportivă destul de bună, destul de ridicată. A furnizat unele jocuri foarte bune. În general, a desfășurat un fotbal chibzuit. A scos la iveală cîțiva fotbaliști necunoscuți, crescuți pe meleagurile mureșene. Dacă acest loc 4, deținut acum, nu li se va urca la cap, dacă băieții vor rămîne la fel de ascultători ca și pînă acum, cred că vom mai urca o treaptă, două. Va fi mai greu, mult mai greu în viitor. Celelalte echipe care, poate, ne-au tratat ca pe o promovată oarecare, fără valoare, acum „ne-au luat măsura“ și de aci înainte vor juca altfel cu noi. Deci, dacă băieții vor fi la fel de serioși ca și pînă acum, dacă vor fi hotărîți să muncească mai mult decît au făcut-o, dacă își vor vedea interesul propriu, echipa poate crește în valoare. Dar, cum totul în lumea asta e în evoluție, și fotbalul se perfecționează mereu. De aceea, și în jocul echipei trebuie să intervină elemente noi, iar pregătirea să fie nu numai mai completă, ci și mai conștientă. În felul acesta va crește și personalitatea jucătorilor, dar și contribuția lor la îmbunătățirea jocului colectiv.

— Spuneați că cei mai mulți dintre jucători sînt născuți pe meleagurile mureșene...

— Da, cei mai mulți. Szöllösy, Solyom, Czako, Orza, Nagy, Hajnal, Caniaro, Lucaci I și II sînt chiar din Tg. Mureș. Unchiaș, Bölöny și Fazekas, de la Tîrnăveni, iar Varodi și Szekely de la Reghin. Deci, aproape întreaga echipă. Doar Mureșan e din Cîmpia Turzii, Nagel de la Cluj, Șleam de la Carei, Toth de la Cugir. Un singur bucureștean e în echipă, Ispir, dar s-a integrat perfect în colectivul nostru, s-a și căsătorit aci, la Tg. Mureș, încît putem spune că și el e acum mureșean. Faptul că cei mai mulți sînt de pe aici, a avut un rol important în reușita noastră. Băieții își iubesc orașul, locurile natale și joacă cu multă tragere de inimă. Părinții și rudele multora dintre ei sînt duminica în tribună și vor să-i vadă jucînd tot mai bine.

— Cum explicați acel 0—5 de la Ploiești?

— Toți cei din conducerea echipei ne-am gîndit mult la acest rezultat. Firește, și băieții. Nu a fost altceva decît un accident. În meciul acela n-am avut doi jucători, pe Nagy, coordonatorul echipei, și pe Toth, care în apărare e un pilon. Am primit foarte ușor primul gol, ceea ce a influențat psihicul jucătorilor. S-a întîmplat o accidentare pe teren și arbitrul a prelungit prima repriză cu două minute. Exact în acele două minute de prelungire, am primit două goluri. Și apoi, încă unul, în min. 90. Se mai întîmplă la o echipă tînără, fără experiență, cum este A.S.A.

— O întrebare pentru încheiere: cum vedeți fotbalul anilor aceștia?

— Perioada 1950-1960 a coincis cu o pasiune mai mare a jucătorilor de atunci pentru fotbal. Anii ce au trecut, au făcut să apară probleme noi. Ridicarea fotbalului la un nivel mai înalt prin metode noi de muncă a făcut să crească și capacitatea de muncă a jucătorilor. A crescut foarte mult viteza acțiunilor colective sau individuale, disputa pentru balon e mai tare, ca să nu zic dură, ceea ce impune o pregătire mai mare în condiții mai grele, adică perfecționarea tehnicii la viteza în care se joacă azi. Asta presupune și agerimea minții jucătorului, dator să găsească cît mai repede cea mai bună rezolvare. Angajamentul în joc este mult mai ridicat. Intervine tot mai mult, determinant de multe ori, raționamentul jucătorului pentru a găsi cea mai bună rezolvare într-o anumită situație. Toate acestea au făcut ca un jucător de valoare să devină o „mașină de fotbal“. Noi, aici, la Tg. Mureș, după aceste idei ne ghidăm atunci cînd încercăm să facem din A.S.A. o adevărată echipă de fotbal. Știu că mai avem pînă atunci. Realitatea asta o cunosc și băieții.

Mircea TUDORAN

PRIM PLAN

NĂSTURESCU

„Bebe“ Năsturescu, popularul extrem dreapta al Rapidului, este un personaj de fabulă. Și nu e nevoie de un efort deosebit pentru a ghici că fabula se numește — cu o ușoară licență — „Greierii și furnicile“.

„Greierii și furnicile“ reprezintă sinteza tactică a Rapidului de ieri și chiar de astăzi. Nu e pentru nimeni un secret faptul că Rapidul lui Valentin Stănescu a trăit în primul rînd din munca deseori inumană a „furnicilor“ Năsturescu și Codreanu, care a făcut posibil strălucitorul duet Dumitriu II — Ionescu.

Năsturescu a fost întotdeauna un mare generos pe gazon. Sprintul lui delirant a stîrnit admirația, mai ales că el a făcut totul cu prețul unor eforturi vizibile, lipsite deseori de stil. Aceste zvîcniri dureroase aveau să lase curînd impresia că Năsturescu a îmbătrînit pentru fotbalul

modern... El a început să joace cu intermitență. Mai mult decît atît, fostul antrenor al Rapidului l-a inclus printre jucătorii uzați. A urmat soluția Petreanu, eterna și comoda soluție a tinereții. Dar, Petreanu, deși plin de calități, a început să frîneze, paradoxal, zborul Rapidului. În jocul noului extrem dreapta lipsea tocmai inima generoasă a lui „Bebică“.

În ultimul timp, Năsturescu a redevenit titularul Rapidului. Ultima demonstrație de vitalitate, cea din finala cu Jiul, mă scutește de comentarii. „Bătrînul“ Năsturescu cel care intrase acum un an pe lista „reformaților“, a tras după el întreaga echipă feroviară, așa cum a făcut-o, cu o abnegație mereu aplaudată, ani de-a rîndul.

Resurecția lui Năsturescu în finala victorioasă din „Cupa României“ e mai mult decît simbolică. După cinci ani, Victoria îl răsplătește pe cel care i-a ținut de atîtea ori în spate **pe toți cei puși pe șotii,** din care s-a născut legenda burlescă a lui Real Giulești.

...Năsturescu a împlinit 10 ani la Rapid... În acest timp el a reușit să pătrundă de cîteva ori și în echipa națională. De cele mai multe ori, însă, el a trăit în umbra gloriei lui Pircălab, adică a celui care monopolizase tricourile

Acum 5 ani, cînd steaua lui Pircălab lăsa impresia că vrea să apună, pentru a se reaprinde apoi, cu atîta strălucire, în peisajul cîntat de Van Gogh, Năsturescu a încercat să-și joace șansa. Dar, jocul de bursă al fotbalului i-a refuzat încă o dată consacrarea deplină. Prin dispariția lui Pircălab a pierit pînă și noțiunea de extremă în fotbalul nostru. Plecarea lui Pircălab a determinat restructurarea jocului „tricolorilor“, un joc în care extrema nu mai era cea de pe timpuri.

„Festivalul Năsturescu“ din finala Cupei a stîrnit, poate, unele regrete...

Ioan CHIRILĂ

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 29, din 16 iulie 1972:

1. Unirea Iași — C.F.R. Pașcani	1 x 2
2. Textila Botoșani — Victoria Roman	1 x
3. Letea Bacău — Oituz Tg. Ocna	1
4. Trotușul — Textila Buhuși	1
5. Autobuzul București — T.M. București	1
6. Tehnometal — Sirena București	1 x
7. Laromet București — Fl. roșie București	1 x
8. Electrica Constanța — Dunărea Tulcea	x
9. Marina Mangalia — Granitul Babadag	1
10. Oltul Rm. Vîlcea — Unirea Drăgășani	1
11. Lotru Brezoi — Chimia Rm. Vîlcea	2
12. Minerul Lupeni — Victoria Călan	1
13. Corvinul Hunedoara — C.F.R. Simeria	1 x

ÎNALTA NOBLEȚE A MUNCII

Săptămîna care a trecut, purtînd amprenta marelui eveniment politic al acestui an, Conferința Națională a partidului, ne-a făcut martorii unor noi izbînzi cu care clasa muncitoare din întreaga țară întîmpină marea reuniune a comuniștilor, din 19—21 iulie, ne-a dezvăluit imaginile unor superbe eforturi creatoare făcute în toate domeniile activității materiale și spirituale ce se desfășoară în România.

Otelarii Reșiței și ai Hunedoarei, metalurgiștii Galațiului și Brașovului, minerii Văii Jiului, lucrătorii ogoarelor, nu numai că au răspuns cu entuziasm și deplină conștiință patriotică la chemarea comuniștilor bucureșteni, „CINCINALUL — ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE", dar au trecut de îndată la înfăptuirea acestei hotărîri, suplimentîndu-și considerabil angajamentele anterioare luate în întrecerea socialistă, reevaluîndu-și și redimensionîndu-și posibilitățile, descoperind resursele neutilizate încă, pentru a da patriei mai mult oțel, mai multă fontă, mai mult cărbune, mai multe produse de calitate superioară.

Zeci de mii de cetățeni au efectuat, în această săptămînă, milioane de ore de activități patriotice, pentru înfrumusețarea orașelor și satelor, pentru amenajare de terenuri sportive, locuri de agrement și de joacă pentru copii.

Dînd dovadă de o înaltă conștiință civică, elevii și studenții patriei au declanșat acțiunea „vacanța în salopetă" care, la chemarea tineretului studios ieșean, avea să cunoască un profund ecou pe plan național, contribuind la desfășurarea optimă a lucrărilor de strîngere a recoltei, la depășirea sarcinilor sporite care revin în acest an agriculturii noastre socialiste.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Și cîte alte fapte demne de toată lauda, cîte inițiative purtînd semnificațiile înaltei dăruiri comuniste, cîte exemple nu ar putea fi evocate drept mărturii ale noii conștiințe care animă astăzi întreaga națiune, a înaltei temperaturi morale la care trăiește și acționează poporul nostru !

Un lucru poate explica cu ușurință toate faptele pilduitoare, toate realizările ce alcătuiesc, în ultimă instanță, o splendidă biografie colectivă : sentimentul care-i însuflețește pe oamenii României socialiste că MUNCA, **indiferent pe ce plan social s-ar manifesta, este singurul etalon real al valorii și capacității individului.**

Omul societății socialiste a ajuns la gradul înalt de înțelegere a frumusetii si noblețiI muncii, pentru că tot ceea ce înfăptuiește, este pentru el și pentru familia lui, pentru societate, bunurile create, mai multe și mai valoroase, răsfrîngîndu-se, în primul rînd, asupra lui, făcîndu-i viața mai prosperă, mai îmbelșugată, în cadrul larg al prosperității și belșugului general.

In acest context, care caracterizează actualitatea societății noastre, si care s-a simțit cu pregnanță în ampla acțiune de întîmpinare a Conferintei Naționale a partidului și a celei de-a XXV-a aniversări a proclamării Republicii, ne revin în memorie, mereu actuale, cuvintele de înaltă înțelepciune comunistă rostite de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Plenara din noiembrie 1971 :

„Să educăm pe toți cetățenii, și în special tineretul, în spiritul cultului față de muncă, față de munca liberă, despovărată de exploatare din societatea noastră, singura sursă a progresului și prosperității poporului nostru, a națiunii noastre socialiste, mijlocul principal de afirmare a talentului și forței creatoare ale tuturor cetățenilor, de manifestare a personalității și autoperfecționare morală a fiecăruia".

Iată un scop nobil căruia organele și organizațiile sportive îi consacră toate eforturile în munca politico-educativă ce o desfășoară cu tineretul.

DIN PROBLEMELE ECHIPEI NAȚIONALE

REPREZENTATIVELE INTERMEDIARE O MARE NECESITATE

Se cunosc, ca dictate de însăși viața fotbalului, cele două mari căi de menținere a vieții, a vieții înfloritoare sau a uneia de speranță, a unei reprezentative: prima, cea mai normală și mai des folosită, este metoda „alimentării din mers, a acelor grefe efectuate metodic, fără grabă, pe un organism care se prezintă cu o sănătate asigurătoare ; a doua, condiționată numai de situații cu totul deosebite, prevede acele remanieri masive, făcute rapid și brusc. Să completăm ideea, menționînd că al doilea remediu intervine fie în cazurile de eșecuri grave fie în împrejurările fericite cînd o generație de talente excepționale solicită cooptarea ei în grup în reprezentativă. Ca să încercăm să exemplificăm o situație din a doua categorie, ne folosim de cazul așa de proaspăt în memoria noastră, chiar și pentru ochii noștri, cazul selecționatei R.F. a Germaniei care, plecînd de la baza reprezentată de vechii titulari Mayer, Beckenbauer și Müller, a reușit să-și asigure o nouă garnitură, strălucitoare și plină de perspective prin generația Höness, Schwarzenbeck, Breitner, Wimmer, Heynckes, Kremers, etc. E un caz, dar un caz care apare foarte rar, de remaniere masivă a selecționatei fără efecte imediate și dăunătoare asupra performanței ei. Pentru marea majoritate a echipelor naționale însă mijlocul de menținere și, mai departe, de atacare a unei trepte superioare de valoare rămîne prima metodă amintită, am numi-o plastic, deși nu prea estetic, „de cîrpire" a găurilor din costum prin cele mai rezonabile, mai logice soluții. În această grupă se încadrează, prin datele realității, prin situația ei actuală, și reprezentativa noastră națională.

Dar, pentru a se ajunge la aplicarea acestui sistem de alimentare a reprezentativei cu elementele cele mai îndreptățite să intre în primul lot, este nevoie să le asigurăm o evoluție cît mai normală, favorizînd neîncetata ascensiune a jucătorilor care alcătuiesc majoritatea, a celor care fac parte din grupul biografiilor sportive obișnuite (despre generațiile spontanee, despre acele talente cu totul ieșite din comun, desființînd clasicele bariere ale etapelor de împlinire a maturității am amintit în introducere și ele nu se încadrează, se înțelege, în categoria de care ne ocupăm). Există deci această condiție a organizării vieții selecționatelor în așa fel încît, atît prin criteriul alcătuirii lor cît și prin programul care să le fie garantat, să reprezinte o scară sigură și foarte obiectivă de acces spre echipa națională a fotbaliștilor celor mai dotați, mai constanți, și mai merituoși ai generației.

Putem însă vorbi, în clipa de față, despre funcționarea unui asemenea sistem ? Opinia noastră este că nu. Pentru că, exceptînd reprezentativa A și pe cea de juniori, celelalte selecționate, adică tocmai cele care au rolul deloc neglijabil de trepte intermediare, între junior și titularul națională, au avut și au o existență întîmplătoare, intermitentă.

Reprezentativa de tineret, după clasica formulă de pînă la 23 de ani, a dispărut pentru a face loc selecționatei olimpice — o reprezentativă cu totul confuză în întreaga ei existență care a sucombat așa cum știm foarte bine. Multe dintre federațiile din Europa au alcătuit de multă vreme — și se îngrijesc de o activitate permanentă a lor — acele selecționate de tineret de pînă la 21 de ani. E o treaptă în plus, încă un ajutor pentru elementele de talent și în plină afirmare a unei generații de a intra într-un regim de activitate, de performanță, de emoții vecin cu acela al națională mai devreme, adică în sezoanele cînd este prea bătrîn pentru juniori dar și prea tînăr pentru clasica selecționată de tineret. Am salutat cu căldură inițiativa acelor trialuri care au dus la alcătuirea unor reprezentative ale Diviziilor B și C ; am ajuns la formula curajoasă, lăudabilă (deși auzim că va fi abandonată), de a ne duce la Balcaniada de tineret cu o selecționată alcătuită din jucătorii, îndeplinind condiția de virstă, provenind din Divia B. Credem că în aceste direcții s-ar putea crea un program minimal de activitate, un program stimulator, pentru selecționatele campionatelor inferioare — 2—3 meciuri pe an cu selecționate similare ale țărilor vecine.

Revenind la problema acestei filiere a selecționatelor care să conducă pașii jucătorului ambițios, serios și talentat în mod metodic spre echipa națională primă, credem că trebuie să se pună în sfîrșit ordine și constanță în dirijarea unui sector așa de important, formîndu-se cele patru clasice selecționate: **A, echipa de tineret pînă la 23 de ani, echipa de tineret pînă la 21 de ani, echipa de juniori.** Credem că F.R.F. ar trebui să garanteze existența acestor formații printr-un program stabilit pe minimum cinci ani care să permită juniorului titular în primul an al ciclului, să ajungă la terminarea lui în prima reprezentativă. Sigur că și stabilitatea antrenorilor trebuie să devină o realitate, renunțîndu-se la numirea antrenorilor selecționatelor pentru O ACȚIUNE și ajungîndu-se la stabilirea lor pentru o perioadă de cinci ani și ea.

Sigur că salturile peste aceste reprezentative nu sînt excluse, le dorim chiar, și cine nu va saluta, cu surle și trompete, cîștigarea unui loc în echipa A de către un admirabil junior ? Dar acestea sînt cazuri de excepție. Pentru grosul jucătorilor, filiera trebuie organizată și asigurată pentru că, altfel (și ne cam aflăm în această situație), constatăm că între titularii consacrați ai reprezentativei și eventualii lor concurenți se ivește o distanță alarmantă pe care și lipsa unei activități constante în reprezentativele intermediare au produs-o. Că este așa ne vom convinge și din sumarul „inventar" pe care ne propunem să-l efectuăm în viitorul nostru număr.

Eftimie IONESCU

ANALIZA CAMPIONATULUI DIVIZIEI A ȘI DE TINERET — REZERVE

Una din importantele ședințe de lucru la F.R.F. va avea loc la începutul săptămînii viitoare.

Luni, de la ora 9 dimineața, la Centrul de copii și juniori de la „23 August" se vor reuni toți antrenorii echipelor divizionare A și de tineret-rezerve pentru a lua parte la analiza campionatului pe 1971/72 și, firește, pentru a discuta pe marginea diferitelor probleme pe care le-a ridicat această ediție.

Vor fi prezentate două referate : unul asupra desfășurării campionatului Diviziei A și altul privind competiția formațiilor de tineret-rezerve.

În final, F.R.F. va face, prin Colegiul central al antrenorilor, **recomandări metodice pentru perioada pregătitoare în vederea campionatului viitor.**

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

IDEI DE VARĂ (II)

Cel mai fascinant lucru, acum vara, cînd evenimentul fotbalistic e atît de rar, mi se pare lectura buletinului de transferări. Cred că nici pe Conan Doyle nu l-am citit cu atîta pasiune. Trecerile de la un club la altul au în ele o poveste secretă pe care cel mai ades nu o vom ști. Să fie vorba despre afinități elective, de întemeierea unor cămine, de pornirea în viață pe alte făgașuri ? Cine mai știe ! Mă gîndesc, de pildă, la soarta unor fotbaliști care au ruginit ani de zile prin Capitală și au fost redescoperiți deodată de provincie, cu mare fast. Luați-l pe ultimul, pe Marcu de la **Universitatea Craiova.** La București era un fitecine, la Craiova amenință tronul lui Oblemenco. Este ceva. Apropos de Oblemenco, parcă el nu a stat mereu în „plasa" nu știu cui la **Rapid ?** Iată de ce gîndesc că de cele mai multe ori curajul unor jucători de a rupe mirajul metropolei s-a dovedit mai mult decît salvator. La vremea lor, Todor, Varga, Raab și chiar Coman și-ar fi schimbat viața dacă ar fi avut tăria s-o ia de la punctul zero. Iată-l pe Suciu. După un an de zile la Petroșani, reapare în București, la **Sportul Studențesc.** Este o performanță, dar va rezista el concurenței lui Ion Vasile care nu e un portar de duzină ? Și pentru că sîntem la portari : Andrei părăsește **Dinamo,** cum Rămureanu anunță cu melancolie că s-a săturat să tot fie mîna a doua, acolo unde Răducanu face ce vrea, pe merit sau pe nemerit. Are 26 de ani și, cred eu, mai poate arăta că a fost pe nedrept sacrificat de către spaima antrenorilor în fața uriașului clown. În ce-l privește pe Iordache de la **Poli Iași** el a semnat pentru **Steaua** după un an de anonimat pe care chiar că nu-l mai pricepem după un asemenea anunț al ziarului de specialitate. Păi dacă a dorit să joace la București de ce nu a făcut-o de la început, ce-a fost toată comedia cu neasentimentul ieșean și așa mai departe? Îmi exprim de aici îndoiala că talentatul portar va putea recupera rapid timpul pierdut cu atîta dărnicie ? Și pentru el perspectivele de a-l dubla pe Coman și pe Hajdu sînt destul de pronunțate... La drept vorbind mă impresionează grija antrenorilor militari de a colecționa atîția portari buni și dacă e pe colecționat le mai dau cîteva nume : Ștefan de la **U-Cluj,** Hagioglu de la **F.C. Galați,** și chiar Pop, rezerva lui Costaș de la **Poli Iași !** Nu strică să ai mulți oameni talentați pe tușă.

★

Vacanța mare a elevilor...

S-a gîndit cineva la o minicupă pentru școlari, disputată, să zicem pe terenuri reduse de zgură, la lumina reflectoarelor? Investițiile ar fi minime și ar stîrni interes major în rîndul puștilor. Cred că aceste competiții s-ar putea organiza pe sectoare și anume în curțile sau pe terenurile liceelor sportive. Dacă și televiziunea le-ar urmări cît de cît, antrenorii de pretutindeni (mă gîndesc la provincie) ar avea un motiv să organizeze la rîndul lor astfel de întreceri pe plan local și consecințele nu ar fi deloc neglijabile. Vorbim mereu despre grija față de ziua de mîine a fotbalului, dar stăm cu mîinile în sîn. Școlarii, acum trebuie să joace fotbal cît au timp mai mult, pentru că pe urmă, cînd vor lua din nou ghiozdanul la spinare va fi mai greu să-i convingi pe părinți că și fotbalul are farmecul său și merită puțină atenție...

Așadar, pe micile terenuri de zgură, cu cîteva reflectoare, unde se poate, cu puțină publicitate, vedetele de mîine pot fi depistate de pe acum. Nu știu de ce la noi vîrsta de 16—17 ani în fotbal este rușinoasă ? Marii jucători maghiari, iar la noi, mai demult, un Marian și un Gică Popescu îmbrăcau tricoul naționalei foarte devreme. Atunci de ce așteptăm ca bunilor noștri pitici și juniori să le crească barba pînă la cot ?

★

Mai în glumă, mai în serios, cu niște exagerări previzibile, revista „Săptămîna" a organizat sub regia lui Topescu un **top** al cronicarilor de fotbal. Cîțiva gazetari plasați rău în clasamentul **fictiv** întocmit s-au supărat pe cel care a imaginat această glumă. Sperăm să le treacă la vreme, numai că ideea de a alcătui un **top** al jucătorilor și al antrenorilor nu mi se pare deloc rea. E drept că există clasamente anuale răsplătite cu premii, alcătuite de către cititorii revistelor în ce-i privește pe jucători, dar parcă o **situație săptămînală** a preferințelor celor din tribună (și asta odată cu deschiderea noului campionat) ar fi și mai bună. Mă gîndesc numai la jucători care ar vedea în evidența clasamentelor un stimulent deloc de neglijat... Ce spuneți ?

ITINERAR DE VACANȚĂ — Pe ruta CONSTANȚA-MAMAIA

Am pornit săptămîna trecută la drum, împreună cu fotoreporterul revistei noastre, spre litoralul însorit, acolo unde în zilele sezonului estival, se află pentru o meritată și binefăcătoare cură marină, mulți dintre fotbaliștii divizionarelor A. Unii, împreună cu familiile lor, se reconfortează gustînd din plăcerile băilor de soare și ale înotului în apele mării, alții — cei cu traumatisme urmează tratamente la Eforie Nord sau Sud.

Odată descinși în gara Constanța, prima noastră grijă a fost să descoperim locurile unde sînt găzduiți fotbaliștii împrăștiați de la Mamaia pînă la Mangalia Nord.

PRIMUL POPAS: FARUL

Șansa ne-a surîs. Pe peron l-am întîlnit pe antrenorul echipei Farul, Robert Cosmoc, venit în întîmpinarea vicepreședintelui clubului, C. Tilvescu, și a „secundului" C. Toma, sosiți și ei de la București. Antrenorul Cosmoc ne furnizează primele informații și se oferă să ne conducă cu mașina la sediul clubului său. Dar mașina rămîne... indiferentă la insistențele automatului. **„Puțină condiție fizică nu strică"** — ne spunem — și iată-ne impingînd vînjos, cîțiva zeci de metri, neascultătorul automobil, pînă cînd, se pune în mișcare.

La club ne întîmpină tov. președinte Cavalioti care ne spune: **„Băieții sînt liberi pînă la 10 iulie. Îi găsiți pe plajă la „Trei papuci". Nisipul este tasat și mingea „curge" ca pe gazon. Acolo zburdă cît e ziulica de mare. Pînă la 18 iulie, timp de o săptămînă, întreg lotul va fi supus unui tratament organizat la Eforie Nord, stațiune care dispune de condiții optime de băi cu nămol, fizioterapie și masaj. În acest răstimp, toți jucătorii își vor face și controlul medical în vederea reluării pregătirilor, prevăzută pentru data de 19 iulie. În privința lotului nu se anunță deocamdată nici o noutate. Intențiile noastre se referă la împrospătarea primei echipe cu elemente talentate din rîndurile formației de tineret. Este o politică de la care nu vrem să ne abatem și avem convingerea că ea va da roade".**

O bătaie discretă în ușă, și mijlocașul I. Constantinescu își face apariția. Îl întrebăm:

— Și în vacanță tot pe la club?

— Da. Am venit după o adeverință. Îmi este necesară pentru înscriere la examenul de admitere la Institutul pedagogic din Constanța, facultatea de educație fizică. N-am dreptul să pierd timpul. Învăț pe rupte ca nu cumva să am vreo surpriză neplăcută.

Apare și Stoica, fundașul atît de discutat pentru actele sale repetate de indisciplină. Se simte puțin stînjenit. Suspendarea pe termen nelimitat de conducerea clubului este principalul motiv. Uitîndu-te la el, nu-ți vine să crezi că bietandrul cu privirea blajină este una și aceeași persoană cu jucătorul atît de dur în teren. Ne înțelegem din priviri. Am simțit că vrea să-mi facă o destăinuire. Ieșim pe culoar și ne retragem într-un colț. **„Recunosc, am greșit de nenumărate ori — ne mărturisea el — dar nu pot fi de acord cu nea Cosmoc, care de fiecare dată — și cînd a trebuit și cînd nu — m-a găsit țap ispășitor și am fost sancționat disciplinar. În asemenea condiții mi-am ieșit și eu întrucîtva din fire. Dar, să știți că Stoica s-a îndreptat acum și e gata să fie un exemplu de comportare în viitor".**

Vrem să credem în vorbele — pătrunse de emoție — ale lui Stoica.

CU „U" CLUJ LA... VENUS

Splendida stațiune Venus. Vreme mohorîtă. Nimeni pe plajă. În holul hotelului Lidia liniște de templu. Zeci de persoane îngrămădite cum pot privesc pe micul ecran semifinala de la Wimblendon dintre Năstase și Orantes. Printre telespectatori îi zărim și pe fotbaliștii de la „U" Cluj... Șugubățul Lică sparge din cînd în cînd tăcerea cu cîte o poantă. **„Ce efecte trimite Ilie. Cînd se întoarce în țară îi propun să vină la Cluj, la echipa noastră, să ne arate cum se execută loviturile libere a la foglia — seca."**

Cîțiva dintre fotbaliștii clujeni se retrag pe terasa hotelului. Alții ca Sudi și Solomon preferă o partidă de pescuit, iar Adam și doctorul Ivansuc și-au propus o plimbare cu copiii pe faleză. Căpitanul echipei, Remus Cîmpeanu, ne pune la curent cu ultimele noutăți din tabăra universitarilor **„Ne simțim aici ca la noi acasă. Pretutindeni sîntem înconjurați cu multă simpatie. Oare locul III să fie motivul? Directorul restaurantului, Nicolae Fluturel, ne acordă toată atenția. Vă închipuiți, ce-i putem reproșa, dacă ne-a dat pe mîna unui ospătar din Cluj, mare microbist al „șepcilor roșii". Rămînem pe litoral pînă la 18 iulie dată la care vom pleca la Cîmpulung Moldovenesc, reședința noastră de preferință, pentru reluarea antrenamentelor. Păcat că dintre noi lipsesc Crețu și Uifăleanu reținuți la Cluj pentru unele examene, iar Mihăilă, Pexa, Munteanu I. Ștefan și Anca sînt la Eforie Nord la hotelul „Steaua de mare", cu selecționata universitară. În schimb, ca o recompensă pentru comportarea bună din finala campionatului republican de juniori au venit cu noi și tinerii Lăzăreanu. Bucura, Furnea, Matei, juniori care vor fi probabil incluși în lotul primei echipe. Dar să nu anticipăm, totul va depinde de ei."**

Amurgul își face pe nesimțite prezența. Fotbaliștii de la „U" Cluj se pregătesc pentru cină. S-au adunat împreună cu soțiile și copiii în holul hotelului. Îi privim cu satisfacție. Sînt o mare și unită familie. Este și aceasta una din explicațiile locului III în clasamentul campionatului recent încheiat.

Moment de destindere cînd soarele stă ascuns. Clujenii Solomon (stînga) și Sudi au făcut... prima captură pentru saramura de guvizi.

În tabăra de la Costinești voia bună o întîlnești pretutindeni. Iată-l pe antrenorul Motroc (al doilea din stînga) împreună cu cîțiva dintre elevii săi.

Dinamoviștii **Dumitrache, Constantinescu, Cavai** și **Sandu Gabriel** locuiesc la hotelul Felix din Eforie Nord, acolo unde urmează o cură helio-marină și împachetări cu nămol.

●

Fundașul Petrolului internaționalul **Mocanu** se află de cîteva zile la părinți, la Constanța. Zilnic se deplasează la Eforie Sud, unde urmează un minuțios tratament de fizioterapie și nămol la piciorul accidentat. După cum decurg lucrurile, în cel mult o lună de zile ploieșteanul își va relua antrenamentele.

●

Solistul de muzică ușoară **Octavian Cadia**, este un aprig susținător al echipei Universitatea Cluj. În fiecare dimineață se află pe plaja de la Venus în compania admiratilor săi: **Lică, Solomon** sau **Cîmpeanu**, prinși în mrejele „miuțel".

●

Craioveanul **Bitlan**, originar din Constanța, își petrece concediul la părinți. L-am întîlnit împreună cu fratele său la policlinica din Eforie Nord, unde terminase o ședință de raze ultrascurte.

CURIERUL LITORALULUI

Octavian Ionescu și **Petre Gheorghe** de la C.F.R. Cluj locuiesc la hotelul Opereta din Eforie Nord. I-am întîlnit în timp ce pătrundeau în incinta sanatoriului Grand, acolo unde sub directa supraveghere a doctorului Dan Tudose și a prof. de educație fizică Marin Ivan — mari admiratori ai fotbalului — cei doi jucători urmează un tratament de fizioterapie cu curenți diadinamici, masaj subacvatic și împachetări cu parafină și nămol.

●

Tot la Eforie Nord se găsesc, împreună cu familiile lor, și ploieștenii **M. Ionescu, Bădin, Iuhasz**, rapidistul **Pop** și băcăuanul **Ghiță**.

●

Proaspăta divizionară A, Sportul studențesc s-a instalat la complexul turistic B.T.T. de la Costinești. Acolo i-am întîlnit pe antrenorul **Motroc**, pe jucătorii **Rădulescu** (care ne-a declarat că va abandona activitatea competițională) **I. Vasile, Mățoanu, Culda, Jamalschi, Pană, Nuțu, Bujor, Firițeanu**. Noutăți în lot, portarul **Suciu** de la Jiul și atacantul **Tevi**, un tînăr talent depistat din echipa din campionatul Onoare, I.R.V.A.

●

Un alt grup de petroliști au preferat să stea la Constanța. Este vorba de **N. Ionescu, Decu Cringașu, Gruber** și **Dincuță**. Aceștia nu neglijează însă cura de nămol de la Eforie Nord.

●

Domide, împreună cu soția și cei doi copii, și-a stabilit „cartierul general" la hotelul Parc din Mamaia. Arădeanul face pe plajă adevărate demonstrații de virtuozitate tehnică ținînd mingea pe cap minute în șir. Specialitatea casei!

ÎNTÎLNIRE CU UN FINALIST AL CUPEI ROMÂNIEI

Nicăieri nu-i mai bine ca pe umerii tăticutului — *ne spunea la ureche Ovidiu, băiețelul de trei ani al mijlocașului Dodu. Jucătorul Jiului, ieșit la plimbare, cu familia, pe faleza de la Mamaia, este pus în dificultate Cînd îl necăjește Ovidiu de... la înălțime, prin neastîmpărul lui, cînd Adrian, celălalt fiu al său, ținut strașnic de mînă, ca să nu-l scape. Alături, mămica are grija plasei cu mingea de fotbal.*

— Cum te simți pe litoral?

— Mă simt cît se poate de bine, căci sînt împreună cu familia mea. Păcat că vremea nu este chiar așa de frumoasă cum ne așteptam. Zilele trec pe nesimțite și ca mîine trebuie să mă întorc la Petroșani pentru antrenamente. Dar nu-mi pare rău de clipele petrecute aici, căci profit din plin de tratamentul cu nămol, pe malul lacului Siut-Ghiol.

— Ai fost dezamăgit de ratarea Cupei?

— Nici eu, nici coechipierii mei n-am fost supărați. Rapid a fost echipa mai bună, care a meritat indiscutabil succesul din finală. Pentru noi toți este o mîndrie că am reușit să fim a doua echipă care a disputat ultimul act al sezonului fotbalistic în fața publicului bucureștean.

Ne-am despărțit de Dodu, urîndu-i un concediu plăcut și un sezon de toamnă plin de satisfacții.

Familia Dodu în drum spre plaja binefăcătoare de la Mamaia

EFORIE-MANGALIA

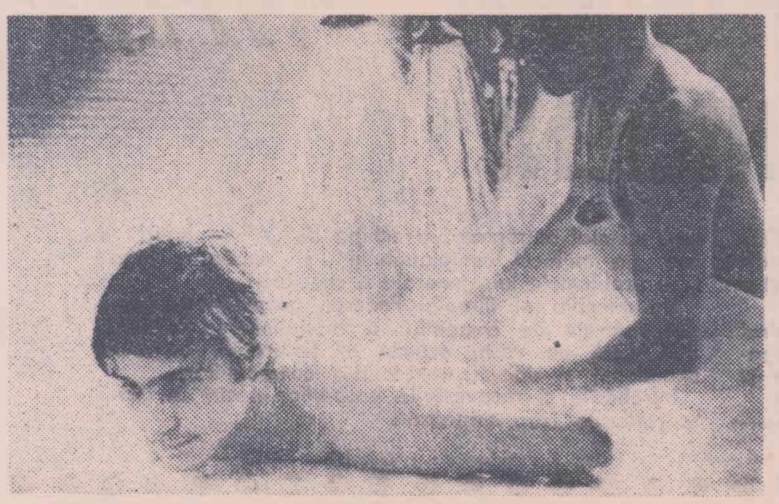

Cluțeanul Octavian Ionescu sub „mîngîierile" masajului subacvatic la sanatoriul Grand din Eforie Nord.

HAJNAL ET COMP. N-AU ASTÎMPĂR!

Iată, însă, că vremea s-a schimbat.

Pe plaja din Mamaia, ici, colo, cîteva grupuri răzlețe de turiști s-au încumetat chiar și pe timp mohorît, să profite de... plajă. Printre umbrelele multicolore deslușim însă și cîteva siluete care aleargă după o minge. Grăbim pasul. Ajunși în dreptul hotelului Albatros, unde disputa era în toi, îi descoperim pe jucătorii de la A.S.A. Tg. Mureș. Urmărim acest meci pe nisip. De-o parte **Solyom, Toth, Ispir, Hajnal, Palfi și Lucaci II**; de cealaltă **Nagel, Czako, Mureșean, Varadi, Hamar și Nagy.** Meciul se termină cu scorul de 8—7 pentru echipa în poarta căreia a apărat Nagel. Rămășagul a fost pierdut, așa că, învinșii trebuie să ofere învingătorilor cîte o sticlă de Pepsi ca și spectatorilor care i-au susținut: soțiile și copiii jucătorilor.

Îl abordăm pe fundașul **Czako**, unul dintre cei mai vechi jucători ai echipei mureșene.

— **Sînteți de mult pe litoral?**

— Am sosit aici la începutul lunii și vom rămîne cam pînă la 13 iulie. E o splendoare, o mare plăcere să-ți petreci cele cîteva zile libere, deconectat, fără grija meciurilor, să fii cu conștiința împăcată că ți-ai făcut pe deplin datoria în campionat. Deși ne-am propus, să nu auzim. cît vom sta aici, de fotbal, mingea este prea atrăgătoare.

— **Văd cîțiva absenți...**

— Da, Bölöni se pregătește pentru examenul de admitere la Facultatea de medicină din Tg. Mureș, **Szöllösi** a preferat muntele și a plecat la Borsec, iar Lucaci I se află pentru tratament la Băile Felix. Și mai este un absent. Caniaro, care a rămas acasă, dar a fost reintegrat în lotul echipei noastre. El a urmat un îndelungat tratament medical și își va începe probabil în curînd antrenamentele, alături de noi toți la 15 iulie.

Reportaje realizate de Gh. NERTEA — Fotografii de S. BAKCSY

Rapsodii de vacanță

1. F.C. ARGEȘ

După frămîntări, o mie,
Dobrin s-a-mbrăcat în zale.
Driblă tot ce-avu în cale
Ducînd marea bucurie
În Trivale

2. U.T.A.

Obosi „bătrîna doamnă".
S-a văzut. S-o credem, zău,
Căci domol fu pasul său:
Dar cu zestrea de-astă
toamnă,
Tot nu-i rău.

3. „U" CLUJ

Cîntă Someșu-ntre maluri
Melodie de vacanță
Ce răsună la distanță.
Barca „U" scornește valuri
De romanță.

4. A.S.A. TG. MUREȘ

Bravo lor! N-avem ce
spune.
Angajați în luptă dreaptă
Urcau treaptă după treaptă
Rezultate și mai bune
Îi așteaptă.

5. STEAGUL ROȘU

Faci partide de ecou
Tu, echipă de voinici.
Vreau mai sus să te ridici,
Lui Rapid să-i dai din nou
Cinci plus cinci

6. S. C. BACĂU

Au luptat cu toți corect
Pe terenul cu verdeață
Și s-a dovedit isteață.
S-o tratăm cu mult respect,
Că-i în față

7. DINAMO BUCUREȘTI

Au de toate. Au ce vor,
Au prea mult, fac și risipă,
Ce-și doresc vine-ntr-o clipă
Dar le este multe prea dor
De-o echipă

8. „U" CRAIOVA

Fu cum fu, nu fuse rea
Puncte luă, tot puncte dete
S-a ținut de mulți scaete
Oblemenco ar mai vrea
Să repete

9. STEAUA

Locu-i după comportare
— Va veni și vremea mea
Nu promit, dar veți vedea
Cum la București răsare
Altă stea

10. RAPID BUCUREȘTI

De la mulți a luat papară
(Mai pretind că au portar
Și-alte piese la dosar)...
A sosit acum la gară
Un marfar.

11. FARUL

Vai, sărmanul, ce blestem
Abia s-a văzut prin ceață
Prea tîrziu: spre dimineață
Vrem de-acuma să-l vedem
Mai în față

12. JIUL

S-a văzut cum a pornit
Nici prea iute, nici domol.
A făcut cîte-un ocol
Și-n final s-a limpezit
Cu... petrol

13. C.F.R. CLUJ

A mai repetat odată
A rămas... tot C.F.R.
A „scăpat" și... asta e!
Să vedem dacă-o să poată
(Știm noi ce...)

14. PETROLUL

Caută formule noi
Toți s-agită, toți lucrează
N-au găsit, dar ce contează?
Parcă alții-s mai de soi...
Se forează.

15. POLITEHNICA

Tristă și amară soartă!
E fragilă ca un ou
Martori sînt cei din Copou
Căci Iordache nu mai
poartă
Un tricou

16. CRIȘUL

Zic adio, plec, vă las
Vă urez la toți noroc
Nu-s ca voi: Sînt un boboc
Dar la anu' am alt glas
Tot v-o coc.

IOAN DOBRA — București

BARAJUL A DECIS:

DELTA Tulcea, GLORIA Buzău, METALUL Drobeta Tr. Severin și METROM Brașov AU PROMOVAT ÎN DIVIZIA NAȚIONALĂ B

După trei etape eșalonate de-a lungul unei săptămîni, s-a încheiat barajul pentru promovarea în Divizia B. La Rm. Vîlcea, Hunedoara, Ploiești, București și Roman au avut loc dispute aprige pentru primul loc în cele patru grupe. La capătul lor, Metalul Drobeta Tr. Severin, Metrom Brașov, Gloria Buzău și Delta Tulcea și-au văzut împlinit visul: au promovat în Divizia B.

CÎND TE BUCURI PREA DEVREME...

Stadionul Politehnica din București avea tribunele neîncăpătoare, pline pînă la refuz, cu suporteri ai echipei Delta, veniți tocmai de la Tulcea. Victoria cu 10—1 din primul meci, cel cu I.T.A. Pașcani a stîrnit mult entuziasm și multe speranțe, astfel că la jocul decisiv Delta Tulcea — Petrolul Moinești interesul era și mai mare. Dar, elevii antrenorului **Paul Niculescu**, au intrat pe teren mult prea încrezători în forțele lor. Deși mai buni decît adversarii lor, la pauză scorul era alb și abia în repriza a II-a, **Pareșcura** a înscris două goluri. În min. 60, cînd mingea a poposit pentru a doua oară în poarta echipei din Moinești, bucuria din tabăra tulceană n-a mai cunoscut limite. Tribunele au erupt, jucătorii s-au repezit spre banca rezervelor îmbrățișîndu-se cu antrenorul, cu conducătorii, cu toată suflarea tulceană. Bucuria a izbucnit însă, prea devreme, căci echipa din Moinești, departe de a se resemna, și-a văzut serios de joc și a restabilit egalitatea pe tabelă. A fost un moment psihologic care putea compromite calificarea formației Delta Tulcea. Iată cum bucuria timpurie putea nărui eforturile depuse într-un sezon întreg. Noroc că **Girip** a reușit să marcheze (abia în min. 88) golul victoriei și al promovării echipei Delta Tulcea.

Credem că jucătorii tulceni vor ține minte de-acum înainte că niciodată nu este bine să-ți subestimezi adversarul

Gh. N.

La Ploiești, marele moment al barajului nu putea fi decît întîlnirea directă între Gloria Buzău și Flacăra Moreni. Jocurile precedente tăiaseră aripile celei de a treia participante, și egale după toate criteriile, în clasament, cele două protagoniste trebuiau să pășească numai prin VICTORIE, pe treapta rîvnită a Diviziei B. Egalitatea din clasament nu putea fi o imagine falsă. Și, într-adevăr, față în față în terenul de joc, echipele s-au dovedit practic, de forțe identice, căci în ciuda bunăvoinței, golul dorit nu venea în nici un chip. Trebuia ca balanța să se încline undeva

FRÎNCU A OBOSIT, BADEA A REVENIT

și cîndva, atît cît era necesar pentru o departajare convingătoare. Momentul acela, însemna automat și momentul care hotăra destinul partidei. Și el a venit după pauză, cînd pe fondul căderii fizice generale, cei de la Flacăra și-au pierdut și marele lor atu: **funcția de coordonator, al căpitanului echipei, Frîncu, obosit după o repriză excepțională.** După principiul universal valabil al vaselor comunicante, **spațiul de teren lăsat liber de Frîncu a fost „umplut" rapid de „personalitatea" celeilalte tabere, Badea.** În repriza a doua **Badea** a manevrat cum a vrut mingea în preajma careului advers și în min. 57, oportun a pasat magistral lui Negoescu, care a marcat. Balanța se stricase: una dintre echipe se calificase, ca o consecință firească.

Ion CUPEN

VIS SPULBERAT...

Și în grupa de la Rm. Vîlcea rămăsese ca ultima etapă să decidă totul. E drept, Metalul Drobeta Tr. Severin pornea cu două șanse (remiza și victoria), dar Independența Sibiu nu se speriase că unica sa condiție era victoria. Mai mult chiar, gîndul victoriei cu orice preț a dat sibienilor un elan superior din start, eclipsînd tehnica mai bună a severinenilor. Pe fondul acesta, metalurgiștii s-au inhibat repede, anulîndu-și majoritatea calităților demonstrate în partida cu Vagonul, în timp ce team-ul de pe Cibin a înscris golul marilor iluzii în minutul 15, dominînd, în continuare, un joc nervos, plin de durități și trageri de timp. Independența se și văzuse din acel minut în Divizia B, dar judecata sa a fost pripită. În primul rînd pentru că n-a avut luciditatea să valorifice la maximum superioritatea sa din prima repriză, atunci cînd sibienii aveau să-și zădărnicească eforturile și visele de două campionate (Independența era la al doilea baraj consecutiv). Și asta în două minute ce puteau încheia definitiv conturile: în min. 31 **Pavlovici** șutează prea încet de la numai 6 metri și în min. 33 cînd **Soos**, neinspirat și egoist, își încearcă norocul din unghi mort, în loc să-i paseze lui **Floarea**, în poziție ideală, la 4 metri de poartă. Dacă atacanții Independenței ar fi bănuit atunci, că acele minute... **Dar sibienii au crezut altceva, au gîndit că promovarea e un vis prea ușor, și au mizat totul, după pauză, pe apărare. Iar Metalul a renăscut a dominat, a egalat, obținînd astfel, pe merit, rîvnita PROMOVARE.**

Mircea M. IONESCU

Jocurile de la Hunedoara au fost aprig disputate, întotdeauna echilibrate, victoriile transîndu-se mereu spre sfîrșitul partidelor.

Ar putea surprinde această afirmație, dar trebuie să reținem că **Victoria Carei**, echipa cu zero puncte, a jucat la ambele meciuri susținute foarte bine la mijlocul terenului, dar a ratat nepermis de mult. În plus, la meciul cu **Metrom**, după ce brașovenii deschiseseră scorul, **Helvei** a avut o ocazie, care ar fi putut întoarce, doar ea singură, soarta întregului baraj.

Abordînd deci meciul care urma să fie decisiv pentru cîștigarea grupei

PRIMUL SCOP — EGALITATE!...

— cel cu **Industria sîrmei** — cu un golaveraj superior, **Metrom Brașov** a jucat tot timpul pentru un meci egal. A întărît mijlocul terenului, s-a grupat mereu în fața porții lui **Szalad**, și a răspuns presiunii adesea insistente a echipei din **Cîmpia Turzii** cu acțiuni de contraatac lansate, cu mingi foarte lungi „spre cei trei din față", **Anghel, Paraschivescu, Furnică**, jucători de viteză, bătăioși, dar insuficient sprijiniți de coechipieri. În acest fel, echipa brașoveană a pierdut prea repede mingea, privîndu-se singură de atu-ul ei principal: tehnica bună a jucătorilor. Deși inițiativa a aparținut echipei adverse, pînă la urmă, brașovenii au cîștigat și acest meci — e adevărat, printr-un gol înscris abia în min. 89.

Dumitru GRAUR

Rm. VILCEA. Severinenii (în alb) stăvilesc o acțiune de atac confuză a echipei Independența Sibiu — Foto: Virgil ONESA

DOCUMENTAR

GRUPA DE LA BUCUREȘTI

● Delta — I.T.A. 10—1 ● Delta — Petrolul 3—2 ● Petrolul — I.T.A. 3—1.

Clasament final

1. DELTA TULCEA	2	2	0	0	13— 3	4p.
2. Petrolul Moinești	2	1	0	1	5— 4	2p.
3. I.T.A. Pașcani	2	0	0	2	2—13	0p.

GRUPA DE LA PLOIEȘTI

● Flacăra — Electronica 2—0 ● Gloria — Electronica 3—1 ● Gloria — Flacăra 1—0.

Clasament final

1. GLORIA BUZĂU	2	2	0	0	4—1	4p.
2. Flacăra Moreni	2	1	0	1	2—1	2p.
3. Electronica Obor	2	0	0	2	1—5	0p.

GRUPA DE LA RÎMNICU VÎLCEA

● Vagonul — Independența 1—1 ● Metalul — Vagonul 2—1 ● Metalul — Independența 1—1.

Clasament final

1. METALUL DROBETA TR. SEVERIN	2	1	1	0	3—2	3p.
2. Independența Sibiu	2	0	2	0	2—2	2p.
3. Vagonul Arad	2	0	1	1	2—3	1p.

GRUPA DE LA HUNEDOARA

● Ind. sîrmei — Victoria 3—1 ● Metrom — Victoria 4—0 ● Metrom — Ind. sîrmei 2—1.

Clasament final

1. METROM BRAȘOV	2	2	0	0	6—1	4p.
2. Industria sîrmei C. Turzii	2	1	0	1	4—3	2p.
3. Victoria Carei	2	0	0	2	1—7	0p.

CAMPIONATUL DIVIZIEI A, EDIȚIA 1971 — 1972, VĂZUT DE ȘASE TEHNICIENI

Ștefan ONISIE

Revista noastră își începe astăzi dezbaterile avînd ca temă campionatul recent încheiat.

Pentru început, primele comentarii sînt dedicate nivelului tehnic al ediției 1971/72 a Diviziei A, cum și unor aspecte speciale oferite de sezonul campetițional trecut. În scopul de a da un caracter cît mai larg acestor dezbateri și de a întruni cît mai multe opinii autorizate, am adresat cinci întrebări unor antrenori și tehnicieni. Oaspeții noștri au fost :

Trei antrenori divizionari A — ȘTEFAN ONISIE, PETRE RĂDULESCU și BAZIL MARIAN — care au trăit în mod diferit acest campionat, dar l-au urmărit direct și îndeaproape, sub toate aspectele lui.

Un antrenor federal, membru al Colegiului central — CORNEL DRĂGUȘIN, prezent la multe antrenamente și meciuri ale divizionarelor A, ca îndrumător și observator ;

Un antrenor neutru — TRAIAN IONESCU care — deși nu mai antrenează o echipă de „A" — totuși a fost „în mijlocul campionatului" și cunoaște foarte bine problemele lui, generale și speciale :

Un membru al Biroului Federal, președintele Comisiei centrale de competiții și disciplină — ȘTEFAN SOCACIU, un vechi activist al federației, cu multă experiență și documentat asupra competițiilor.

Întrebările și răspunsurile oaspeților noștri le găsiți în rîndurile care urmează :

1 CUM APRECIAȚI NIVELUL CAMPIONATULUI RECENT ÎNCHEIAT, FAȚĂ DE EDIȚIA PRECEDENTĂ?

Ștefan ONISIE :

Nivelul tehnic al competiției n-a fost inferior celui din ediția trecută. S-a înregistrat, după părerea mea, o echilibrare a forțelor. **Echipele provinciale și, îndeosebi, F.C. Argeș, „U" Cluj, A.S.A. și Steagul roșu, au progresat mult, devenind protagonistele întrecerii.**

Ba mai mult, pe planul organizării jocului majoritatea echipelor au făcut pași înainte ; din cele 30 de meciuri, urmărite de mine prin forța lucrurilor, numai patru—cinci au avut un nivel mai scăzut. Celelalte, marea majoritate, le pot nota cu calificative de bine și chiar foarte bine.

Desigur, echipele bucureștene alcătuiesc în acest campionat o categorie aparte, **ele nereușind să dea un randament normal din cauza solicitărilor intense ale jucătorilor lor în diferitele competiții cu caracter internațional.**

Petrică RĂDULESCU :

Spre deosebire de nivelul atins de echipa națională și de unele formații de club în cupele europene, campionatul de anul acesta n-a atins parametrii așteptați. La această concluzie am ajuns și mai convingător prin comparație cu ediția anterioară a Diviziei A. În 1970/71, jocurile de bun nivel au fost mai numeroase, echipele au avut mai multă constanță în comportare și au desfășurat un joc mai aproape de cerințele fotbalului modern, mai ales din punct de vedere al capacității de efort. De altfel, eu consider că dacă în ediția 1971/72 a cupelor europene cîteva din reprezentantele noastre au avut evoluții bune, acest lucru îl datorează tocmai nivelului — de pregătire și joc — atins în campionatul precedent.

Scăderea nivelului tehnic general în sezonul de curînd încheiat, accentuată și de finala slabă a Cupei, a apărut și mai evidentă în retur. **În primăvară meciurile bune, în adevăratul sens al cuvîntului, au fost și mai puține decît în toamnă, iar eficacitatea a coborît și mai mult** (media de goluri : 1,96 în tur, 1,83 în retur), **influențînd și în acest mod latura spectaculară.**

Bazil MARIAN :

Campionatul recent încheiat a fost, după părerea mea, destul de fragmentat, cu perioade de întreruperi multe și lungi care cereau pe lîngă calitățile cunoscute, de a corespunde, și multă răbdare, dibăcie etc.

Totuși, aș putea să afirm că față de trecutul campionat ne-am consolidat și îmbunătățit, într-o oarecare măsură, unele probleme legate de metodică, de jocul echipei și chiar de educația jucătorilor. **Nivelul campionatului, în urma acestor creșteri minore, reflectate, de altfel, și în jocurile din acest campionat nu poate depăși calificativul de satisfăcător.** Dacă echipele bucureștene s-ar fi trezit puțin mai repede din șocurile avute poate că și campionatul ar fi devenit mai interesant. Pe linia „fair-play-ului" jocurilor, aș vrea să arăt că s-au înregistrat unele rezultate care trebuie să pună pe gînduri organele în drept în vederea asigurării unui climat sănătos, de la începutul și pînă la sfîrșitul competițiilor, pentru ca, într-adevăr cel mai bun să învingă.

Cornel DRĂGUȘIN :

Dacă este să ne referim numai la campionatul propriu-zis, ca la o competiție de sine stătătoare, atunci este evident că actuala ediție s-a situat sub nivelul celei precedente. Privind însă lucrurile prin prisma manifestării de ansamblu a fotbalului românesc în acest an, nu putem să trecem cu vederea peste unele realități care au însemnat succese de prestigiu ale echipelor noastre de club și ale primei reprezentative în competițiile internaționale de amploare. Această remarcă nu trebuie considerată ca o simplă circumstanță atenuantă a nivelului mai scăzut al recentului campionat republican ; ci, întrucîtva și ca o explicație obiectivă. Pentru că nimeni nu poate contesta faptul că volumul mai mare al cerințelor, în ansamblul calendarului și al obligațiilor noastre competiționale interne și internaționale, nu a influențat și comportarea echipelor în campionat. În special a acelora din eșalonul valoric fruntaș, care de regulă imprimă nota de calitate a întrecerilor și care au fost supuse unui regim de solicitare maximă (Dinamo, Rapid, Steaua, U.T.A.)

De aceea mi se pare că răspunsul cel mai complet la prima întrebare ar suna cam așa : **pe planul manifestărilor competiționale interne mediocritatea a fost într-adevăr dominantă : în schimb pe plan internațional fotbalul nostru a depășit nivelul anului trecut.**

Traian IONESCU :

Consider nivelul campionatului recent încheiat, mai slab față de acela din anul trecut. Mai mult chiar, pot să afirm că, așa cum s-au prezentat lucrurile în această ediție competițională, **multe din echipele de Divizia A nu s-au deosebit prea mult, pe plan valoric, de acelea din eșalonul nostru secund.** După părerea mea, acest lucru se datorește mai multor cauze, printre care : **existența unui mare număr de fotbaliști mediocri în formațiile din prima divizie ; prezența multor jucători consacrați, care au îmbătrînit fiziologic și u altora tineri, care au „îmbătrînit", din punct de vedere al mentalității sportive ; amestecul inoportun al unor conducători în treburile echipelor, asocierea lor cu o parte dintre jucători și împiedicarea antrenorilor să-și facă meseria.**

Soluții ? **Se impune o urgentă reorganizare a structurii loturilor divizionare A,** după o serioasă analiză în cadrul căreia trebuie că participe organele F.R.F., conducerile cluburilor și antrenorii. O a doua măsură ar fi **acțiunea de împrospătare a efectivelor de jucători, cu elemente tinere, talentate și dornice de afirmare.** Și în sfîrșit, o condiție a unei reușite depline în viitor, ar fi **renunțarea la acei conducători care și-au făcut din această funcție o profesie, preocupați de grija de a-și păstra „scaunul" și nu de a munci cu nădejde și folos pentru fotbal.**

Ștefan SOCACIU :

Sub nivelul calitativ al campionatului trecut. A fost o ediție modestă. Una din explicații — sau cauze — este, după părerea mea, **aceea că jucătorii selecționați în loturile reprezentative au fost mult solicitați,** în stagii de pregătire și în meciuri, și ei înșiși au acordat mai multă atenție jocului lor în echipele naționale, ceea ce a fost foarte bine. Dar, aceste solicitări au avut repercusiuni asupra formațiilor lor de club. Reveniți în sînul lor n-au mai dat randamentul așteptat în mod justificat, din partea unor internaționali, scăzînd calitatea jocului echipelor lor și, firește, și a campionatului.

2 CREDEȚI CĂ ECHIPELE S-AU APROPIAT DE CERINȚELE FOTBALULUI MODERN ?

Ștefan ONISIE :

Aș răspunde la această întrebare separat, pe factorii antrenamentului. Din punct de vedere **fizic,** exceptînd unele formații de mare renume, ca Ajax și Tottenham, echipele noastre s-au apropiat de un standard internațional. Gabaritul unora dintre fotbaliști mai lasă, însă, de dorit, și, în special, cel al virfurilor de atac.

O apropiere de nivelul cerințelor s-a înregistrat și la capitolul **tehnică.** Avem destui jucători în stare să realizeze execuții de mare finețe. **Mai trebuie de lucrat, însă, insistent, pentru îmbunătățirea forței pentru trasul la poartă de la distanță, de la 20—30 de metri.** Prea mult caută jucătorii înscrierea golului prin exces de combinații.

În sfîrșit, din punct de vedere **tactic** s-au obținut îmbunătățiri, deși mai sînt echipe la noi care continuă să pună un prea mare accent pe apărare.

Petrică RĂDULESCU :

Nu, categoric nu ! Pregătirea echipelor, ca urmare a mentalității jucătorilor și a lipsei de exigență din partea antrenorilor, n-a micșorat decalajul existent față de cerințele pe plan internațional. **Sîntem încă rămași în urmă în ce privește mișcarea în teren, circulația corectă a jucătorilor și a mingii, participarea tuturor jucătorilor în mod constant în apărare și atac, precum și folosirea tactică a ritmului de joc.**

Bazil MARIAN :

Sîntem în situația unui „alergător" care încearcă să țină pasul cu fotbalul avansat. Soccerul nostru, intrat de cîțiva ani în ritmul fierbinte al fotbalului internațional, este obligat să reziste și să se mențină la nivelul cerut. Ca rezultate, pînă nu de mult, doar echipa națională primea o notă de trecere. În anul internațional 1971-72 și echipele de club s-au autodepășit, reușind să ajungă într-o fază superioară în cupele europene. **Pe planul pregătirii, dacă la capitolul tehnico-tactic decalajul nu este atît de mare, pe plan fizic, însă, angajamentul total al echipelor cu fotbal avansat ne pune complet în umbră.** Este adevărat că pentru a asigura un angajament fizic total este necesar de a se îndeplini trei condiții, dintre care noi nu putem să satisfacem decît una — O PREGĂTIRE SUPERIOARĂ, deși și celelalte două sînt determinante în obținerea angajamentului fizic total.

Cornel DRĂGUȘIN :

Cu excepția echipelor care au fost angajate în competițiile europene, restul formațiilor divizionare nu s-a apropiat, prin pregătire, de nivelul cerințelor fotbalului actual. O asemenea situație își găsește explicații în greșelile de selecție și alcătuire a loturilor. De ce ? **Fiindcă valoarea individuală modestă a unora dintre jucători — în special a celor noi promovați — din cadrul multor echipe a creat mari dificultăți antrenorilor în ceea ce privește punerea de acord a încărcăturii de efort — impusă de necesități competiționale — cu posibilitățile reale ale jucătorilor.** De aceea și pregătirea a coborît la nivelul potențialului mediu al echipei, nu echipa s-a ridicat la nivelul cerințelor.

Traian IONESCU :

Sub raportul pregătirii — ca metode și mijloace folosite în acest scop — o mare parte din echipele noastre s-au apropiat de cerințele pe plan internațional. Este folos, însă, că randamentul în ansamblu al acestei pregătiri nu este pe deplin scontat ! De ce acest lucru ? **În principal, pentru faptul că antrenorii nu sînt lăsați să muncească. Acolo unde această cerință este o realitate și nu numai o necesitate formală, se văd și roadele. Cîteva exemple grăitoare în acest sens : St. Onisie, T. Bone, Covaci.**

Fază — spectacol creată de dinamovistul DUMITRIU II în partida cu S.C. Bacău, așa cum ne-ar plăcea să consemnăm cît mai multe în viitorul campionat

Foto : S. BAKCSY

Petrică RADULESCU

Bazil MARIAN

Cornel DRAGUȘIN

Traian IONESCU

Ștefan SOCACIU

3 CONSIDERAȚI CĂ AU APĂRUT NOUTĂȚI DE ORDIN TACTIC?

Ștefan ONISIE :
Prea mari noutăți nu s-au înregistrat. Echipele noastre se străduiesc să adopte în jocul lor elemente ale marelui fotbal (evidente mai ales în evoluția formației R. F. a Germaniei și a echipei Ajax) și anume : **o colaborare perfectă între coechipieri, care prin îndeplinirea sarcinilor duce realizează trecerea elastică, rapidă, din apărare în atac și invers.** Jucătorii cu mare personalitate au o mare pondere în evoluția echipelor lor, ei sînt aceia care dau culoare jocului, deși se subordonează scopului colectiv.

Petrică RADULESCU :
Deși pe plan internațional au apărut destule noutăți tactice și mă refer în special la renunțarea aproape totală la „betonul" premeditat și la reconsiderarea jocului ofensiv, totuși în fotbalul nostru au pătruns foarte puține din ele. **Tot ceea ce s-a încercat este trecut la activul echipei naționale și numai sporadic la formațiile de club.** Motivele ? Cred că ele rezultă din răspunsul precedent.

Bazil MARIAN :
Noutatea esențială pe plan tactic o găsesc tocmai în această tratare a jocului de fotbal în cele două faze fundamentale și mai precis, în echilibrul care trebuie să-l aibă o echipă în pregătire, pe toate planurile, pentru a putea pune în aplicare, pe parcursul jocului, cele două lecții, ale atacului și apărării; de așa manieră încît să nu se producă nici un fel de perturbare în echipă, asigurîndu-se **SIGURANȚA ÎN APĂRARE și SPORIREA EFICACITĂȚII în atac. Or,** acestea lucruri nu și-au găsit încă pe deplin aplicarea la noi...

Cornel DRAGUȘIN :
Noutăți propriu-zise de ordin tactic nu au apărut în decursul acestui campionat. În schimb, au fost antrenori și echipe care au manifestat o preocupare deosebită pentru a găsi idei și soluții tactice, care să compenseze, în joc, decalajul de valoare față de adversar. Cînd spun acest lucru mă refer, în primul rînd, la formațiile noastre prezente în competițiile internaționale. Dar unele exemple pot fi date și din campionatul republican. **Este vorba de F.C. Argeș și C.F.R. Cluj, modele aproape de valorificare a posibilităților tactice colective și de organizare superioară a jocului.** Și una și alta au realizat obiectivele majore vizate, în principal pe seama factorului tactic.

Traian IONESCU :
Noutăți de ordin tactic au apărut destule în acest an competițional. **Dar numai pe plan mondial. Nu însă și la noi.** Deși multe din echipele noastre fruntașe ar putea pune în aplicare cu succes, o serie de elemente de progres ale jocului, teoretic cunoscute, cum ar fi: **sporirea randamentului fizic, presingul, marcajul om la om etc.**

Ștefan SOCACIU :
Nu. După mine, echipele au rămas la același stadiu de aplicații tactice din campionatul trecut. Citesc că peste hotare antrenorii și-au făcut o preocupare permanentă din a studia pentru a veni cu inovații tactice, bazîndu-se pe jucători polivalenți, capabili să asimileze și să aplice. **La noi însă, nu s-a ajuns la un asemenea stadiu de preocupare, vorbind de echipele de club, pentru că la echipa națională se constată unele încercări reușite.** E drept că antrenorii nu au jucători corespunzători, dar nu există nici răbdarea necesară pentru a-i forma și nici preocuparea de a veni cu ceva nou pe plan tactic.

4 CUM EXPLICAȚI ASALTUL ȘI ASCENSIUNEA ECHIPELOR PROVINCIALE ?

Ștefan ONISIE :
Prin aceea că, după părerea mea, **în provincie se lucrează mai liniștit, jucătorii acestor formații fiind mai puțin angajați în acțiunile diferitelor loturi reprezentative.** Nu este lipsit de importanță și faptul că echipe ca F.C. Argeș, U.T.A. și „U" Cluj au reprezentat formule de echipe stabile decît cea ce le-a închegat și mai mult jocul, ideea lor tactică.

Petrică RADULESCU :
Prin îndrăzneala de a se afirma, prin atracția participării la cupele europene, printr-o mai bună organizare și, firește, printr-un joc îmbunătățit care deschide perspective unor progrese și mai mari. Totul, coroborat însă, cu scăderea valorii și potențialului echipelor bucureștene, explică această ascensiune a provinciei.

Bazil MARIAN :
Echipele provinciale, care s-au instalat în fruntea clasamentului, au avut posibilitatea de a se pregăti în „liniște" pentru acest campionat, fără a fi perturbate de cineva. Nu au avut nici probleme prea mari de a da jucători loturilor, nici de a face față unor competiții continentale. În acest sens, cred că au profitat la timp în turul campionatului pentru a-și consolida poziția. **În orice caz, este meritorie ascensiunea unor echipe provinciale, chiar în condiții arătate mai sus.**

Cornel DRAGUȘIN :
Ascensiunea provinciei are la bază trei explicații: **„clacajul" formațiilor bucureștene, continuitatea în pregătire datorită unui calendar mai avantajos echipelor din provincie și ambiția mare de afirmare a acestora.**

Traian IONESCU :
După opinia mea, ascensiunea echipelor provinciale se datorește următoarelor trei cauze: **1. scăderea valorică a formațiilor bucureștene, aflate în ultima vreme, într-un evident regres sub aspect organizatoric și dominate de o dăunătoare atmosferă interioară de compromis; 2. lipsa de răspundere în pregătire și joc a unora dintre jucătorii fruntași bucureșteni; 3. neconcordanța eforturilor club-echipa națională.**

Ștefan SOCACIU :
Două procese au determinat această situație. Prima este — și cu asta nu intenționez să știrbesc cu ceva din meritele provinciei — **slăbirea echipelor care au dat jucători loturilor și mai ales cele bucureștene, considerate pînă nu de mult niște forțe în fotbalul nostru.** Ele n-au mai evoluat la nivelul capacității loturilor lor. Faptul a dat prilej echipelor provinciale — și cu asta trec la al doilea aspect al problemei — să obțină rezultate mai bune și să ocupe locuri superioare în clasament. Desigur că acest lucru nu era posibil fără o pregătire corespunzătoare. Și ele au avut-o, dispunînd de loturi complete sau mai complete, avînd deci sub supraveghere permanentă jucătorii. Este meritul antrenorilor lor că au știut să folosească în mod judicios și atent ocazia ivită. **Sînt de părere că echipa națională va fi consolidată și va obține rezultate mereu mai bune dacă va dispune constant de jucători foarte bine pregătiți la cluburi și aceasta va reduce și mai mult stagiile de pregătire ale lotului.**

În orice caz pe cît de mult m-au decepționat echipele bucureștene, pe atît m-au satisfăcut cele provinciale pentru că asta înseamnă o concurență mai mare la primele locuri și în viitor, ceea ce nu poate fi decît în folosul campionatului, în al unei pregătiri îmbunătățite care să ducă la progrese certe.

5 CĂRUI FAPT SE DATOREAZĂ EFICACITATEA FOARTE SCĂZUTĂ A ACESTUI CAMPIONAT ?

Ștefan ONISIE :
Sînt două explicații aici: **pe de-o parte s-a înregistrat fenomenul de continuă perfecționare a jocului în apărare ,iar pe de altă parte, în ceea ce privește situația din campionatul nostru, oamenii de gol n-au fost în tot timpul întrecerii în plenitudinea forțelor, mulți dintre ei lipsind etape în șir din echipele lor.** Mă refer la jucători ca Dumitrache, Oblemenco, Dembrovschi și Ruglubel care, cînd nu au nici un fel de probleme, rotunjesc serios procentul de eficacitate.

Petrică RADULESCU :
Gradul de eficacitate scăzută își are mai multe cauze: **lipsa unor jucători bine dotați fizic și tehnic; deficiențele din instruire, rezultate din insuficiența pregătirii trasului la poartă în condiții apropiate de joc ca și a exersării execuției loviturilor libere** (din asemenea faze fixe s-au marcat foarte puține goluri); **fuga de răspundere, teama de a nu greși, influența negativă a spectatorilor care apostrofează pe jucătorii cu nereușite în șuturile la poartă** (fapt care nu se întîmplă în străinătate) — toate sînt elemente principale care explică scăderea eficacității.

Bazil MARIAN :
Eficacitatea scăzută se explică într-o mare măsură, prin slaba eficiență a jucătorilor care ajung în astfel de situații de a înscrie, prin lipsa plăcerii și a setei de gol la atacanții noștri. Dar, într-o măsură aproape egală, ea se datorește și... **apărătorilor actuali ale căror mijloace fizice, tehnice și tactice se apropie de nivelul atacanților, dovedind încă o dată că în fotbal este mai ușor să te aperi decît să ataci.** Cît de greu este, însă, să și înscrii goluri cu astfel de apărări aglomerate în care se joacă astăzi !

Cornel DRAGUSIN :
Pe de o parte eficacitatea a scăzut ca urmare a unei mai bune organizări a jocului în apărare. Pe de altă parte însă — și aici trebuie căutat corectivul — vina aparține și **atacanților care dispun de un registru tehnico-tactic sărac și refuză în general, angajamentul și răspunderea.** Există la noi o frică, aș spune cronică și contagioasă în același timp, de a da finalitate acțiunilor ofensive, de a șuta la poartă. În schimb, majoritatea atacanților preferă artificiul inutil, execuția cu efect în tribune, spectacolul ieftin. **Într-o oarecare măsură și publicul nostru este vinovat, încurajînd asemenea acțiuni care aduc prejudicii, în realitate, eficacității fotbalului.**

Traian IONESCU :
Mai întîi, vorbind de scăderea indicilor de eficacitate în acest campionat, trebuie să admitem ideea că, în general, **apărările sînt mai bine organizate, astăzi.** În al doilea rînd, se **simte o criză acută de jucători în atac,** care să facă față cu succes noilor cerințe ale jocului. În al treilea rînd, **promovarea unor tactici falimentare, cu abuz de pase laterale, care în fond evită angajarea în efortul maxim și răspunderea personală.**
Remedierea unor astfel de insuficiențe presupune **o selecție foarte riguroasă, în funcție de calitățile necesare omului de gol** (viteză de reacție și execuție, forță de pătrundere, șut, curaj) **și pregătirea atacanților în spiritul unei atitudini de angajare botărîtă,** în lupta pentru înfrîngerea apărărilor, în disputa dură și adeseori inegală, cu apărătorii.

Ștefan SOCACIU :
Eu văd explicația, în principal, în faptul că **la antrenamente nu se exersează suficient trasul la poartă,** în orice condiții de joc și de la orice distanță. Asta duce și la o lipsă de curaj de a finaliza, a jucătorilor. Adăugînd că jucătorii, **în primul rînd inaintașii, nu folosesc șutul prin surprindere de la distanță, precum și gabaritul necorespunzător al multor atacanți,** în inferioritate vădită față de apărătorii masivi, cred că apar limpede cauzele acestei ineficacități

IDEI DE REȚINUT

ACEASTĂ EDIȚIE S-A SITUAT SUB NIVELUL GENERAL AL CELEI PRECEDENTE

PREGĂTIREA ECHIPELOR NOASTRE NU ATINGE STANDARDUL CERINȚELOR INTERNAȚIONALE

PREA PUȚINE REALIZĂRI ÎN DOMENIUL NOUTĂȚILOR TACTICE

RANDAMENTUL UNEI ECHIPE DEPINDE ÎN MARE MĂSURĂ DE CONTINUITATEA ȘI UNITATEA PROCESULUI DE ANTRENAMENT

EXISTĂ O „CRIZĂ DE ATACANȚI"; IAR CEI EXISTENȚI AU UN REGISTRU TEHNICO-TACTIC SĂRAC

În finalul sondajului de opinii evidențiem obiectivitatea și modul documentat al aprecierilor interlocutorilor cu privire la principalele aspecte pozitive și cauze ale unor lipsuri.

În general, am constatat concordanță în aprecieri — majoritatea corespunzînd și opiniilor redacției noastre —, mai ales în ce privește evoluția superioară a formațiilor provinciale, eficacitatea scăzută și problema noutăților de ordin tactic. Există însă și deosebiri în opiniile exprimate, ca în orice dezbatere asupra unui campionat care poate fi privit și comentat din diferite unghiuri și de pe diverse poziții, uneori de clasament. Asemenea deosebiri apar atunci cînd este vorba de acordat un calificativ campionatului în comparație cu trecuta ediție sau de etapa atinsă de echipele noastre în raport cu evolutia fotbalului în lume. Aceste diferențe însă nu ating limite care să excludă posibilitatea unei apropieri a punctelor de vedere.

Importantă este însă, dezbaterea în sine și mai ales arătarea unor cauze și soluții. De aceea considerăm ca foarte utile aceste discuții — care vor continua în coloanele noastre — în preajma reluării pregătirilor pentru viitorul sezon, pentrur un nou campionat, pe care-l dorim mai bun, și pentru noi întreceri internaționale, de la care așteptăm satisfactii și mai mari decît pînă acum.

Anchetă realizată de Petre GAȚU, Mihai IONESCU și Gheorghe NICOLAESCU

AZI VĂ PREZENTĂM

C. S. M. REȘIȚA

„Încerc să aplic la Reșița ceva din ceea ce am învățat în cei 20 de ani petrecuți la U.T.A., ca jucător și antrenor, perioadă în care arădenii au cucerit de șase ori campionatul și de două ori „Cupa României".

ION REINHARDT, antrenor

DUPĂ 22 DE ANI, DIN NOU ÎN DIVIZIA A

După ce cu o săptămînă în urmă, stimați cititori, ați făcut cunoștință cu **Sportul studențesc**, azi vă prezentăm a doua echipă care și-a cîștigat — pe merit — dreptul de a activa în rîndul primelor formații din țara noastră. Deci : C.S.M. REȘIȚA !

Mai întîi, să le adresăm acestor jucători, acestor tineri autori ai unei isprăvi de puțini așteptată, felicitări și un „bun venit în Divizia A !" Ei au împlinit un vis care, la Reșița dăinuie de 22 de ani : **revenirea în prima divizie a țării**

VĂ MAI AMINTIȚI DE U.D.R. ?

Nu, nu vă speriați, vom ajunge și la echipa de azi, la Varga, Ilieș, Atodiresei și prietenii lor, dar aceste rînduri, care le adresăm lor și clubului muncitoresc din „Cetatea de foc" trebuie să amintească faptul că pe aceste meleaguri, fotbalul are o frumoasă tradiție. În „Cetatea oțelului", în Reșița celor 200 de ani de foc nestins, împliniți de curînd, Clubul sportiv a luat ființă exact acum cinci decenii. La aceste aniversări, fotbaliștii

Iată notele acordate de antrenorul REINHARDT, pe compartimente :
portar : 9
fundașii : 9
mijlocașii : 8
înaintașii : 7

își aduc frumosul lor dar, continuînd drumul deschis de generația lui **Jijic** și altora mai tineri ca el. Trebuit să amintim, mai întîi, că echipa de pe malurile Birzavei — U.D.R. — a fost campioana țării în anul 1930—31. **Ne vom opri însă la anul 1950,** cînd sportul la Reșița căpăta valențe noi. Reșița își cîștigase dreptul să participe din nou în primul campionat. Atunci, la București, Metalul Reșița s-a aliniat la startul campionatului și a jucat primul meci la București, cu Partizanul (Petrolul din zilele noastre)

Iată echipa Reșiței „1950" :
SCHWAGER (CONRAD) — NEGRĂU, COLNIC — ANDREESCU, POSA, MARC — GOZNER, VIDA, JIJIC, IOVAN, ALMER.

Dar campionatul avea să se dovedească prea greu pentru posibilitățile acestei formații, deși **Conrad** a apărat și poarta echipei naționale, iar **Jijic** dovedea o valoare de necontestat. După un an, Metalul își lua rămas bun de la Divizia A pentru mai bine de două decenii, deși nimeni n-ar fi bănuit că trebuie să treacă atîta timp pentru a reveni de unde plecase.

TOTUȘI, „1954" NU SE UITĂ !

În eșalonul secund, cu toate eforturile sale, Metalul Reșița nu depășea cota „satisfăcătorului", adică o poziție de mijloc. Cînd nimeni nu se aștepta, însă, reșițenii realizează o performanță unică pînă atunci în fotbalul nostru, o izbîndă pe care nu avea s-o mai egaleze pînă acum decît **Arieșul Turda,** în 1961. Ați înțeles despre ce e vorba. Atunci, în 1954, METALUL REȘIȚA CUCEREA „CUPA ROMÂNIEI". Până la trofeu a avut o serie de rezultate de-a dreptul senzaționale. În fața ei au plecat steagul Știința Timișoara (scor 5—1), Locomotiva Tg. Mureș (4—0), Locomotiva Tmișoara (1—0), C.C.A. (marea C.C.A. — 1—0) și Dinamo București (2—0). Pe stadionul Republicii din Capitală, în fața a 30 000 de spectatori, la 5 decembrie 1954, Seleș înscria două goluri iar inginerul Valeriu Teodorescu — căpitanul echipei — avea să poarte în brațe „Cupa României"

Iată echipa Metalul Reșița a anului 1954, autoarea performanței :
ZARICI — CHIRILĂ, TEODORESCU, POTOCEANU — MUNTEANU, APRO — JOJARD II, MIOC, URCAN, IOVAN (VIDA), SELEȘ.

DE LA RETROGRADAREA ÎN „C" LA PROMOVAREA ÎN „A" N-A FOST DECÎT UN PAS !

Formidabilă performanță. Da, în conjunctura în care a fost realizată, promovarea constituie într-adevăr o realizare excepțională. C.S.M. Reșița a terminat campionatul precedent (1970—1971) pe locul 14. S-a salvat de la retrogradare prin victoria obținută în fața Corvinului Hunedoara. În ultima etapă, cînd adversarii de fapt, nu mai aveau ce pierde. Așadar, după această situație „a naufragiatului salvat în ceasul al doisprezecelea", cu greu ar fi putut bănui cineva că aceeași echipă, cu lotul aproape neschimbat, va fi în stare să ocupe locul 1 în sezonul următor, într-o serie în care jucau C.F.R. Timișoara, revenită din „A", Politehnica Timișoara sau Minerul Baia Mare, echipe cu pretenții și, de ce să n-o recunoaștem, cu valori individuale mai bune decît ale C.S.M.-ului. Cum s-a petrecut... minunea ?

REINHARDT REVINE LA REȘIȚA...

Ion Reinhardt — antrenor de fotbal, 52 de ani este un om cunoscut în fotbalul nostru. Este un produs al școlii de fotbal din Arad. 20 de ani i-a petrecut la U.T.A., ca jucător și antrenor. A jucat alături de Pall, Băcuț, Vass, Farmati, Petchovschi, Mercea, Dumitrescu III, și a lucrat mai tîrziu ca antrenor cu fostul său coleg de echipă Nicolae Dumitrescu. Odată s-a despărțit de U.T.A. și a antrenat pe C.S.M. Reșița, în 1963—1964. Atunci a terminat campionatul pe locul II, după Dinamo Pitești (și iată, coincidență, după opt ani F. C. Argeș devine campioană, iar C.S.M. promovează în „A"). Oamenii erau mulțumiți de el, dar „Ionel" s-a întors din nou la U.T.A. **La 1 iulie 1971 a revenit însă, în orașul de pe malurile Birzavei.**

„Misiune grea, dragă Reinhardt, i-a spus atunci cineva. Echipa era să retrogradeze".

I s-a prezentat lotul. Pe unii îi mai cunoștea, pe Varga, cîndva o speranță, jucători, de preocupările, de bucuriile și necazurile lor s-au rezolvat toate. Echipa a început să știe ce vrea, în joc și în afara terenului, să se disciplineze din mers (nici un jucător suspendat sau eliminat), a început să acumuleze, iar acumulările se exprimau în rezultate, acele rezultate peste așteptările tuturor (inclusiv ale jucătorilor și antrenorului, ale secției și suporterilor). Așa a ajuns C.S.M. Reșița la bilanțul lui 1971—1972 :

1. C.S.M. Reșița 30 19 5 6 47—23 43

Unsprezece puncte diferență de a doua clasată ! C.S.M. a avut o constantă excelentă în comportare, a condus seria cu autoritate. Echipa găsise resurse și își modifica tactica de joc în funcție de adversar și de locul unde se desfășura meciul. În deplasare a jucat cu libero (Kiss), cu două vîrfuri de percuție (Szilagy — Pușcaș), sprijiniți, alternativ, de Florea și Atodiresei, două extreme cu viteză. **„Acasă — ne spunea Reinhardt — am jucat 1—3—2—5. Da, cu cinci înaintași, pentru că la Reșița echipele veneau să se apere la disperare, pentru un punct, aglomerîndu-se cu cîte 7—8 jucători în fața porții. Și atunci, de ce să fi ținut 4 apărători pentru 2 atacanți adverși? Jucătorii m-au ascultat, am reușit să formăm o echipă în adevăratul înțeles al cuvîntului, fără mari vedete, dar toți dispuși să lupte, să se subordoneze jocului. Aici cred că am cîștigat bătălia cu adversarii noștri"**

— Ei, Ion Reinhardt, ați ajuns în Divizia A. V-ați gîndit cum o să fie ?

— **Desigur, greu. Cunosc Divizia A foarte bine. Nu voi face declarații savante. Doar atît : am încredere în elevii mei. Au dat dovadă de o mare capacitate de muncă, iar unii au și valoare. După Florea au alergat multe echipe de „A" Ilieș, Pușcaș, Szilagy sînt și ei la fel de apreciați. Experiența lui Varga ne va fi de folos. Știm, trebuie să ne mai întărim lotul. Am promovat cîteva talente — Dumitru, Păunescu, Zimmer, Ambruș, Roșca —, dar e nevoie de 2—3 jucători de valoarea Diviziei A, un fundaș, un mijlocaș, un atacant**

★

C.S.M. Reșița e în „A". Echipa care a fost la un pas de Divizia C se pregătește acum să dea piept cu ce are fotbalul nostru mai bun. Misiunea nu e deloc ușoară. O știu cu toții, jucători, antrenori, conducători. Dar fotbaliștii de la C.S.M. Reșița sînt animați de dorința ca venirea lor în Divizia A să nu fie o simplă plimbare, de un an, în primul nostru campionat. Succes!

CLUBUL SPORTIV MUNCITORESC REȘIȚA

ADRESA : **str. 6 Martie nr. 42**

TELEFON : **1.18.40**

CULORILE CLUBULUI : **roșu-negru**

- Președintele clubului: **Ștefan Petru.**
- Președintele secției de fotbal: **Dumitru Negrău** (fost jucător la U.D.R.), director financiar la Combinatul siderurgic.
- Vicepreședinți : Ing. **Gh. Deliu** și ing. **I. Penda** ; secretarul secției de fotbal : **V. Pop,** fost jucător de fotbal la Victoria Cluj și U.D.R.
- Medicul echipei : **Ion Sporea.**
- **Masor: V. Vriss.**

Iată lotul lui C.S.M.: sus (de la stînga la dreapta): **Stoia, Varga, Jack, Zimmer, Creștianu;** în rîndul de jos: **Grozăvescu, Kafka.** Lipsesc din fotografie **Ambruș, Păunescu Pîrvan, Pușcaș, Sfîrlogea, Kiss, Țicheli, antrenorul Reinhardt, Rednic, Szilagy, Atodiresei, Dumitru, Așa, Ilies, Florea, și Roșca.**

DE UNDE PROVIN JUCĂTORII

REDNIC, PÎRVAN, KAFKA, VARGA, PUȘCAȘ evoluează de mai mulți ani la C.S.M. AMBRUȘ, ROȘCA, PĂUNESCU, DUMITRU și ZIMMER au fost promovați din pepinieră proprie. ILIEȘ (Siderurgistul Reșița), AȘA (C.F.R. Timișoara), KISS (U.T.A. tineret), ȚICHELI (București — campionatul orășenesc). GROZĂVESCU (C.F.R. Timișoara), STOIA (Minerul Moldova Nouă), JAK (U.T.A.), ATODIRESEI (Vagonul). SZILAGY (Minerul Anina), FLOREA (Minerul Bocșa).

- **Golgeterii echipei: SZILAGY — 16 goluri; Pușcaș — 12.**
- **Cel mai tehnic jucător: PUȘCAȘ.**
- **Coordonator de joc: VARGA.**
- **Căpitanul echipei: VARGA.**
- **Media de vîrstă a echipei: 24 de ani.**

DRUMUL SPRE LOCUL I

I (d)	POLITEHNICA Timișoara	1—1 (0—0)
II (a)	C.S.M. Sibiu	6—0 (1—0)
III (d)	OLIMPIA Oradea	1—0 (0—0)
IV (a)	CHIMIA Făgăraș	3—1 (1—1)
V (a)	METALURGISTUL Cugir	1—0 (1—0)
VI (d)	MINERUL Baia Mare	1—1 (1—0)
VII (d)	GAZ METAN Mediaș	1—0 (0—0)
VIII (a)	VULTURII TEXTILA Lugoj	3—0 (2—0)
IX (d)	CORVINUL Hunedoara	1—0 (1—0)
X (a)	ELECTROPUTERE Craiova	1—0 (0—0)
XI (d)	MINERUL Anina	1—2 (0—2)
XII (a)	OLIMPIA Satu Mare	2—0 (0—0)
XIII (d)	C.F.R. Arad	0—1 (0—1)
XIV (a)	C.F.R. Timișoara	1—0 (0—0)
XV (d)	GLORIA Bistrița	1—1 (0—0)
XVI (a)	POLITEHNICA Timișoara	2—0 (1—0)
XVII (d)	C.S.M. Sibiu	2—2 (1—2)
XVIII (a)	OLIMPIA Oradea	1—0 (1—0)
XIX (d)	CHIMIA Făgăraș	1—2 (0—2)
XX (d)	METALURGISTUL Cugir	0—1 (0—1)
XXI (a)	MINERUL Baia Mare	3—2 (3—0)
XXII (a)	GAZ METAN Mediaș	1—0 (1—0)
XXIII (d)	VULTURII TEXTILA Lugoj	1—0 (1—0)
XXIV (a)	CORVINUL Hunedoara	1—1 (0—0)
XXV (d)	ELECTROPUTERE Craiova	2—5 (2—2)
XXVI (a)	MINERUL Anina	2—0 (1—0)
XXVII (d)	OLIMPIA Satu Mare	0—2 (0—2)
XXVIII (a)	C.F.R. Arad	4—0 (2—0)
XXIX (d)	C.F.R. Timișoara	2—1 (1—1)
XXX (a)	GLORIA Bistrița	1—0 (1—0)

BILANȚ 30 19 5 6 47—23 43

BAZA MATERIALĂ

- Un stadion cu aproximativ 10 000 de locuri, cu un teren gazonat, teren de zgură, vestiare: un bazin mic pentru recuperare. Echipament suficient.

- Un centru de copii și juniori, cu o echipă de juniori în campionatul republican, 4 în județ și 70 de copii.

- Antrenori : **Ion Reinhardt** — antrenor principal la echipa I :

Constantin Sfîrlogea — secund care va activa la echipa de tineret ;

Pantelimon Bratu — antrenor coordonator la Centrul de copii și juniori ;

M. Jijic — antrenor la Centrul de copii, încadrat cu ora.

LOTUL ECHIPEI

Portari

1. **ION ILIEȘ** — 28 meciuri jucate — 1,71 m., 72 kg., 25 de ani, nota acordată de antrenor pentru comportarea în campionat : 9.
2. **ION AȘA** — 4 — 1,72 m. — 70 kg. — 19 ani — nota 5.

Fundași

3. **GH. PĂUNIC** — 24 — 1,72 m. — 70 kg. — 19 ani — nota 5.
4. **ION ROȘCA** — 30 — 1,76 m. — 73 kg. — 24 ani — nota 9+.
5. **DORU PÎRVAN** — 24 — 1,74 m. — 70 kg. — 28 ani — nota 8.
6. **FRANCISC KAFKA** — 29 — 1,70 m. — 69 kg. — 29 ani — nota 8.
7. **PETRU ZIMMER** — 11 — 1,78 m. — 73 kg. — 22 ani — nota 6.
8. **LUCIAN AMBRUȘ** — 1 — 1,72 m. — 69 kg. — 18 ani — nota 6.
9. **LUCIAN ȚICHELI** — 6 — 1,72 m. — 69 kg. — 18 ani — nota 6.
10. **N. CREȘTIAN** — 2 — 1,73 m. — 65 kg. — 31 ani — nota 7.

Mijlocași

11. **FRANCISC VARGA** — 25 — 1,78 m. — 70 kg. — 32 ani — nota 8.
12. **TOMA GROZĂVESCU** — 17 — 1,75 m. — 71 kg. — 25 ani — nota 8.
13. **VASILE STOIA** — 6 — 1,76 m. — 72 kg. — 22 ani — nota 6.
14. **VASILE JACK** — 6 — 1,70 m. — 69 kg. — 30 ani — nota 7.
15. **C. SFÎRLOGEA** — 11 — 1,78 m. — 68 kg. — 31 ani — nota 7.

Înaintași

16. **ALEX. PUȘCAȘ** — 27 — 1,70 m. — 69 kg. — 22 ani — nota 8.
17. **ION ATODIRESEI** — 29 — 1,68 m. — 68 kg. — 21 ani — nota 8+.
18. **GAȘPAR SZILAGY** — 28 — 1,75 m. — 70 kg. — 25 ani — nota 9.
19. **ION FLOREA** — 23 — 1,69 m. — 68 kg. — 22 ani — nota 8+.
20. **MIHAI PĂUNESCU** — 3 — 1,74 m. — 70 kg. — 18 ani — nota 6.
21. **PETRU DUMITRU** — 6 — 1,69 m. — 68 kg. — 20 ani — nota 7.
22. **ION ROȘCA** — 2 — 1,75 m. — 66 kg. — 17 ani — nota 7.

Pagină realizată de Constantin ALEXE

NOUĂ EVENTURI ŞI ZECE REEDITĂRI

LISTA CÎŞTIGĂTOARELOR DE CAMPIONATE ŞI CUPE ÎN EUROPA

Un eveniment fotbalistic important în plină vacanţă, aşteptat cu viu interes în toate cercurile sportive europene: **astăzi are loc la Zürich şedinţa comisiilor cupelor europene în care se va face tragerea la sorţi a meciurilor din ediţia 1972/73.** Deci, azi vom cunoaşte adversarele echipelor noastre: **F.C. Argeş Piteşti** în Cupa campionilor, **Rapid Bucureşti** în Cupa cupelor, **U.T.A.** şi **„U" Cluj** în Cupa U.E.F.A.

Campionatele naţionale s-au încheiat în toate ţările europene. În cîteva dintre ele au mai rămas de disputat doar finalele de Cupă. Numele viitoarelor participante în Cupele Europene le găsiţi în tabelul care însoţeşte aceste rînduri şi care prilejuieşte cîteva interesante constatări.

În primul rînd, coloana campioanelor are drept caracteristică **prezenţa a 10 echipe care cuceresc consecutiv titlul:** Vllaznia, Wacker Innsbruck, T.S.K.A. Sofia, Spartak Trnava, Olympique Marseille, Gornik Zabrze, Benfica Lisabona, Celtic Glasgow, Malmö FF, Galatasaray şi Ujpest Budapesta (virtuală campioană) **au reeditat performanţa din 1970/71.** În schimb, caracteristica coloanei a doua o constituie faptul că **nici una dintre echipe n-a cucerit Cupa şi anul trecut.** Ambele coloane sînt, însă, dominate de **numărul — mai mare decît anul trecut — al echipelor care au reuşit frumoasa performanţă,** eventul mult rîvnit şi apreciat: **campionat-cupă.** Să le subliniem numele: **Vllaznia, Anderlecht, Vejle BK, Olympique Marseille, Rosenborg Trondheim, Ajax Amsterdam, Gornik Zabrze, Benfica Lisabona, şi Celtic Glasgow.** Deci, nouă (şi e posibilă şi a 10-a în Bulgaria) se laudă cu această ispravă **faţă de trei cîte au fost consemnate în sezonul 1970/71** (Dinamo Dresda, Celtic şi Arsenal Londra). Pentru patru din ele (Benfica, Celtic, Gornik, Olympique Marseille) această performanţă este cu atît mai valoroasă cu cît ele au cucerit titlul de campioană şi anul trecut. **(p.g.)**

ŢARA	CAMPIOANA	CUPA
Albania	: VLLAZNIA Shkodra	VLLAZNIA Shkodra*
Anglia	: DERBY COUNTY	LEEDS UNITED
Austria	: WACKER Innsbruck	RAPID Viena
Belgia	: ANDERLECHT Bruxelles	ANDERLECHT Bruxelles*
Bulgaria	: T.S.K.A. Sofia	T.S.K.A. sau SLAVIA Sofia
Cehoslovacia	: SPARTAK Trnava	SPARTA Praga sau SLOVAN Bratisl.
Cipru	: OMONIA Nicosia	PESOPORIKOS Larnaca
Danemarca	: VEJLE B.K.	VEJLE B.K.*
Elveţia	: F.C. BASEL	F.C. ZÜRICH
Franţa	: OLYMPIQUE Marseille	OLYMPIQUE Marseille*
Finlanda	: T.P.S. Turku	VPS Vaasa
Grecia	: PANATHINAIKOS Atena	PAOK. Salonic
Italia	: JUVENTUS Torino	A.C. MILAN
Irlanda	: F.C. WATERFORD	CORK HIBERNIAN
Irlanda de N	: GLENTORAN Belfast	F.C. COLERAINE
Islanda	: VALUR Westmannaeya	K.R. VIKINGUR Reykjavik
Iugoslavia	: ZELEZNICIAR Sarajevo	HAIDUK Split
Luxemburg	: ARIS Bonnaweg	RED BOYS Differdange
Malta	: SLIEMA Wanderers	FLORIANA La Valetta
Norvegia	: ROSENBORG Trondheim	ROSENBORG Trondheim*
Olanda	: AJAX Amsterdam	AJAX Amsterdam*
Polonia	: GORNIK Zabrze	GORNIK Zabrze*
Portugalia	: BENFICA Lisabona	BENFICA Lisabona*
România	: F.C. ARGEŞ Piteşti	RAPID Bucureşti
Scoţia	: CELTIC Glasgow	CELTIC Glasgow*
Spania	: REAL Madrid	ATLETICO Madrid
Suedia	: MALMÖ FF	NORRKÖPING
Tara Galilor	: nu are campionat	WREXHAM
R.D. Germană	: F. C. MAGDEBURG	SC CARL ZEISS Jena
R.F.G.	: BAYERN München	SCHALKE 04
Turcia	: GALATASARAY Istanbul	ANKARAGÜCÜ
U.R.S.S.	: DINAMO Kiev	SPARTAK Moscova
Ungaria	: UJPEST Budapesta	Nu s-a disputat finala

*) În Cupa cupelor nu se pot înscrie aceste echipe, regulamentul interzicînd dubla participare, ci finalistele, în ordine : BESA Kavala, STANDARD Liege, BK FREMADAMAGER, BASTIA, FK FREDRIKSTAD, F.C. DEN HAAG, LEGIA Varşovia, SPORTING Lisabona, HIBERNIAN Edimburg.

ÎN CURÎND ATACANTUL ÎL VA ÎNTRECE PE APĂRĂTOR

● UN INTERVIU AL LUI ALEKSANDR PONOMAREV, ANTRENORUL REPREZENTATIVEI UNIUNII SOVIETICE ●

În cadrul unui interviu acordat recent la Sofia mai multor ziarişti bulgari, iugoslavi şi italieni, antrenorul sovietic **A. S. Ponomarev** şi-a expus cîteva din concepţiile sale despre fotbal.

Antrenorul reprezentativei sovietice, **Aleksandr Semionovici Ponomarev,** a jucat ultimul său meci în campionatul U.R.S.S. (centru atacant la Şahtior Donetk) cu aproape 20 de ani în urmă. În cariera sa, el a participat la 244 **meciuri de campionat şi a marcat 152 de goluri,** fiind golgeterul absolut al campionatului sovietic. În legătură cu aceasta, prima întrebare :

— Sînteţi recordmanul marcatorilor sovietici. Ca antrenor, ce credeţi dv. : de ce în fotbalul mondial, ca şi în fotbalul sovietic, se constată o scădere a eficacităţii ?

— În trecut, tactica apărării a rămas aceeaşi foarte mult timp, iar atacanţii cunoşteau bine acest lucru şi găseau mijloacele pentru a o contracara. Dar dezvoltarea fotbalului reprezintă o luptă interminabilă între atac şi apărare, în care apărarea şi-a luat măsurile de rigoare împotriva avantajului atacanţilor. La ora actuală sîntem într-o etapă în care apărarea domină. Este de datoria atacanţilor de a găsi noi mijloace pentru a se impune.

— Care sistem este mai bun după părerea dv. ?

În primul rînd sînt oamenii şi după aceea vine sistemul. Şi fiecare sistem — „cinci în linie", W.M., 4—2—4, sau 4—3—3 — are nevoie de oameni care să-l înţeleagă bine, care să aibă posibilităţile să profite de avantajele sale atît în atac, cît şi în apărare.

— Ce părere aveţi despre problema „joc individual — joc colectiv" ?

— Marile turnee au arătat că fotbalul modern cere o măiestrie excepţională în acţiunile individuale. Acest „individualism" trebuie să fie pus în întregime în slujba colectivului pentru îndeplinirea sarcinilor comune. În echipe ca Brazilia, R.F. a Germaniei, Italia, Anglia etc., există, actualmente, doi sau trei mari maeştri care deţin poziţiile cheie în echipele lor. Este ceea ce ne-a lipsit pînă în prezent. Sînt sigur că va veni un „nou val" de fotbalişti, care vor fi capabili să rezolve această problemă.

— Credeţi că atacanţii trebuie să posede noi calităţi ?

— Evoluţia fotbalului nu se îndreaptă numai spre domeniul tacticii. Măiestria individuală, noile elemente tehnice vor da atacanţilor posibilităţi să ajungă din urmă şi să şi întreacă pe apărători.

— Deci, tehnica, înainte de orice. Dar pregătirea atletică ?

— În condiţiile unei tehnici ridicate pregătirea atletică reclamă şi ea îmbunătăţiri substantiale pentru a dezvolta supleţea, abilitatea, coordonarea mişcărilor şi, desigur, viteza. Atunci, cred că vremea supremaţiei apărătorilor asupra atacanţilor va rămîne de domeniul trecutului. Firească că apărătorii, la rîndul lor, vor căuta noi metode pentru a face faţă unor atacanţi cu calităţile pe care le-am enumerat. În ce mă priveşte eu sînt partizanul unui fotbal spectacol bazat numai pe atac.

ŞTEFAN NOIKOV

RECORDUL BRAZILIEI...

AU BATUT RECORDUL INVINCIBILITĂŢII... Doi campioni **„în funcţie" : Jairzinho** şi **Gerson.** Doi viitori campioni ai lumii alături de ei ? (Leao şi Vantuir).

Săptămîna trecută, în meciul cu selecţionata Scoţiei, mai ambiţioasă ca oricînd, campioana lumii — dorind parcă să mai atenueze cu ceva acel final strălucitor de sezon al reprezentativei vest-germane, declarată de pe acum marea sa concurentă în '74, pe stadioanele Münchenului — a stabilit un nou record al invincibilităţii: 32 de meciuri fără gustul înfrîngerii. Cade, astfel, o performanţă prestigioasă, la fel de prestigioasă ca şi autoarea ei: suita de 31 de întîlniri fără eşec realizată de cea mai bună reprezentativă a fotbalului ungar din toate timpurile, cu **Hidegkuti** şi **Grosics, Bozsik** şi **Puşkaş,** cu regretatul **Zakarias** în formaţie. O cifră care părea atunci de neatins a pretins în adevăr aproape două decenii pentru a fi egalată şi întrecută tot de o selecţionată care pune, ca şi acea garnitură de aur a Ungariei, pe primul plan tehnica şi virtuozitatea.

Să încercăm o mică disecţie a recordului brazilian. Cu siguranţă că impune prima parte a perioadei de invincibilitate. Şi pentru că a cuprins adversari mult mai redutabili, inclusiv greaua întrecere din Mexic şi, în plus, fiindcă a prezentat o echipă a Braziliei evoluînd foarte aproape de potenţialul celei mai bune formaţii a acestei ţări, acea garnitură a artei şi farmecului prezentă şi victorioasă la C.M. 1958 din Suedia. Perioada nr. 2, către doborîrea recordului selecţionatei Ungariei, e mai puţin spectaculoasă, mai rară în învinşi de valoare dar... mai utilă fiindcă a împlinit cifra de 32 de victorii şi a lansat şi cîteva elemente tinere, începutul remanierii proiectate de Zagalo în vederea lui '74. Mi se pare că acest din urmă fapt, are o utilitate egală cu recordul ; o remaniere din mers, fără „avarii" la capitolul rezultate, rămîne o reuşită de mare preţ. **Leao, Vantuir, Levinha** ar fi primele nume care aspiră să se aşeze cu drepturi egale lîngă acelea ale lui **Gerson, Jairzinho, Tostao, Rivelino, Brito** — campionii lumii, încă „în funcţie", în reprezentativă.

Brazilia bate recordul invincibilităţii, acum vine partea curioasă a lucrurilor, într-un moment cînd jocul ei, tactic vorbind, se află la o mare răspîntie. **„Aşa cum jucăm astăzi** — mărturiseşte **Zagalo,** profesorul ei de astăzi — **sîntem un pic demodaţi. Jocul marilor concurenţi de acum, fotbaliştii vest-germani, mi se pare mult mai complet. Apare nişel comic, dar aşa cum acţionăm noi în momentul de faţă în ofensivă cu linia de fundaşi seamănă cu maniera în care echipele europene încercau să copieze jocul de atac al apărătorilor noştri laterali. Reforma de idee tactică a devenit inevitabilă şi, dacă nu vom fi în stare s-o efectuăm la vreme, s-ar putea ca presupusul nostru duel cu echipa gazdă a ediţiei 1974 să nici nu se producă. Şi asta pentru că noi ne vom fi pierdut pe undeva pe drumul spre finală...".**

Am reprodus această declaraţie a antrenorului echipei care bate recordul neînfrîngerii pentru luciditatea ei sau, dacă vreţi, pentru a ilustra o dată în plus cît de repede aleargă fotbalul...

ef. i.

KAIZER ŞI CHIVERS—

ACEEAŞI POVESTE ADEVĂRATĂ

Piet KAIZER

Martin CHIVERS

Nu mai e nevoie să vă prezentăm pe eroii reportajului de faţă, olandezul PIET KAIZER, omul nr. 1 — deci înaintea lui **Cruyff** — al finalei C.C.E. dintre **Ajax** şi **Internazionale,** şi pe MARTIN CHIVERS, „tancul" lui Tottenham ; omul care marcînd două goluri din cele trei înscrise de echipa sa în dubla finală cu Wolverhampton Wanderers a făcut ca pe soclul „Cupei U.E.F.A." (continuatoarea „Cupei europene a tîrgurilor"), ca premiantă a întrecerii, să apară Tottenham Hotspur.

Chivers a evoluat cu Tottenham şi pe stadioanele noastre, unde şi-a făcut din nou cunoscută specialitatea sa, aceea de realizator. **Kaizer** încă n-a fost văzut în România decît pe ecranul televizoarelor. Poate — cine ştie? — ni-l va aduce tragerea la sorţi, de azi, a noii ediţii a „Cupei campionilor europeni" !

De ce îi punem unul lîngă altul ? Nici măcar pe gazon nu s-au întîlnit vreodată, pentru bunul motiv că Ajax nu a jucat contra lui Tottenham, iar în ultimele meciuri dintre reprezentativele Angliei şi Olandei, cei doi nu au jucat.

Îi alăturăm, în rîndurile de faţă, pentru că dacă azi, amîndoi, fac parte dintre vedetele fotbalului european, cu cîţiva ani în urmă cariera lor fotbalistică părea definitiv compromisă : **Kaizer** era ţintuit pe un pat de spital, iar **Chivers** abia putea mişca piciorul drept, exact acela cu care înscrie acum golurile...

Într-adevăr, la 21 de ani, deci în urmă cu opt ani, **Kaizer** a fost grav accidentat într-un meci din campionatul Olandei. Şi-a pierdut cunoştinţa pe gazon, a fost transportat cu ambulanţa la spitalul orăşenesc din Amsterdam, unde a ajuns în stare de comă, stare ce s-a prelungit aproape un an ! În încercările ce s-au făcut pentru salvarea sa a fost supus la operaţii dificile. I s-a făcut trepanaţie. Abia după aceea a început să-şi revină. Medicii i-au interzis să mai joace fotbal şi se dădea ca sigur că atacantul lui Ajax nu va mai fi văzut pe gazon.

Dar iată că după un an în care nu mai întrase pe un teren de fotbal, paşii l-au dus în apropierea unui stadion. Era zi de meci şi obişnuita clamoare a tribunelor îi face să intre. Nu l-a cunoscut nimeni. O mingе rătăcită ajunge în tribună în apropierea sa. O prinde şi o suteză înapoi în teren.

A fost începutul. A fost regăsirea fotbalului. A însemnat revenirea pe gazon. A însemnat sănătatea, viaţa. **Kaizer** este, acum, alături de **Cruyff,** una din marile vedete ale lui Ajax : extremă stînga şi suter excelent.

Cu **Chivers,** lucrurile s-au petrecut aproape la fel. Şi el a avut o pauză forţată, o pauză care se putea prelungi încă multi ani. Şi el fusese condamnat de medici la repaus forţat, la imobilizare totală. Din această cauză **Chivers** a ajuns un nume în fotbalul englez la 29 de ani, cît are acum. Exact precum **Kaizer.**

Golgeterul echipei Angliei la ultima ediţie a campionatului european, a debutat la Southampton, unde s-a şi născut. De la juniori se anunţa o mare speranţă, dar nu s-a afirmat plenar decît în anii din urmă. Numărul mic de meciuri jucate în reprezentativa Albionului se explica prin aceea că tocmai atunci cînd valoarea sa începuse să se manifeste tot mai puternic, a fost victima unui accident petrecut tot pe terenul de joc : fractura genunchiului cu ruptură de ligamente. Se credea şi despre el că va fi pierdut pentru fotbal. Dar puternicul **Martin** a dat dovada de multă voinţă pentru a redeveni ce era la 23 de ani : cel mai bun atacant central al Angliei. Piciorul anchilozat trebuia reeducat. Operaţii destule au urmat şi după vindecarea propriu-zisă, pentru a reda genunchiului mobilitatea sa. Apoi, ore nesfîrşite de gimnastică medicală. După aproape un an de la ultima operaţie, mobilitatea revenise la normal. A început din nou lucrul cu balonul. **„Parcă loveam un bulgăre de pămînt cu altul",** povesteşte **Chivers.** Nu „simţea" de loc mingea şi din nou au urmat ore nesfîrşite, de data asta de antrenamente. A reînceput să joace la echipa de rezerve şi se părea că acolo îşi va încheia cariera. Dar încetul cu încetul piciorul bolnav a devenit cel dinainte. O dată cu el a renăscut şi **Chivers.** A redevenit cel dinainte. Ba, parcă, acum e mai bine înfipt pe picioare. Pot confirma şi **Petescu** sau **Pojoni** şi **Lereter,** şi **Iupescu** sau **Boc !** În 1971 a revenit în „cluoul" lui **Alf Ramsey.**

Aceasta e povestea adevărată a doi dintre cei mai buni fotbalişti europeni la ora actuală.

Mircea TUDORAN

INSTANTANEE

RIVERA – DIN NOU PE GAZON

Mulți s-au întrebat, probabil, ce a făcut celebrul italian **Gianni Rivera** în săptămînile de absență forțată din arenă? Sau poate nu știți că acest necontestat campion al simpatiei pe întreaga peninsulă, renumit pentru ponderea și delicatețea lui, pentru politețea în toate împrejurările, a suferit pedeapsa unei rămîneri pe tușe de aproape trei luni... pentru un act de ireverență față de arbitrii, pe care i-a acuzat de neobiectivitate. Ei bine, așa a fost. Cum și-a petrecut cele trei luni căpitanul lui A.C. Milan?

Pe lîngă multe altele, un lucru pe care îl judecă drept cel mai folositor în această perioadă a despărțirii de campionat, de echipa națională, de public: la cererea Ministerului învățămîntului și a Centrului tehnic de la Coverciano a realizat un film pentru micuții școlari, un film de învățare a fotbalului. Realizat în 16 capitole, acest veritabil manual filmat, va fi proiectat elevilor din primele clase, cei în vîrstă de 7—11 ani — înainte sau după orele de educație fizică. Cunoscută fiind marea popularitate a lui **Rivera** în rîndul copiilor, se speră ca prezentarea suitelor de lecții fotbalistice să aibă o mare priză la micuții privitori și, mai departe, să aducă la centrele diferitelor cluburi mulți prichindei dornici să practice sportul în care **Rivera** este un maestru...

Și, uite așa, zilele au trecut și acea graniță a suspendării — 1 iulie — a fost depășită și ea. A doua zi după expirarea punițiunii, pe San Siro, A.C. Milan întîlnea pe noua compioană, pe Juventus, în semifinalele cupei. La dorința lui **Rivera**, clubul roș-negru a invitat cinci mii de școlari dintre cei care aveau mediile cele mai bune la sfîrșit de an. Astfel, un sector din marele stadion a reprezentat, tot timpul meciului, o neîntreruptă încurajare pentru cel care reapărea în formație după atîta amar de vreme. **Rivera** și-a onorat reintrarea. În fața unui adversar care lupta cu dublă ambiție, spre a demonstra că nu degeaba a cîștigat titlul, milanistii au avut de furcă nu glumă. Minutul 12 a venit cu aplauze și bucurie în tribune, mai cu seamă în zona micuților invitați: **Rivera** deschidea scorul din penalti. Mai departe, Milan ajunge la 2—0. Entuziasm pe San Siro. Dar veselia venise prea

devreme. Destul de repede, sub bagheta „vulpoiului Haller", Juventus egala! Dar, iată-l iarăși pe **Rivera.** Dezlănțuit el reușește golul victoriei în minutul 75. A.C Milan intra în finală.

Trei zile mai tîrziu, la Florența, în fața lui A.C. Napoli, al doilea recital **Gianni Rivera.** Oamenii lui **Chiappella** sînt învinși numai și numai prin modul strălucit în care el și-a condus coechipierii în teren. **„Gianni a avut o poftă de joc cum nu avea nici cînd era la primii ani de fotbal..."** observa antrenorul proaspetei cîștigătoare a „Cupei Italiei", **Nereo Rocco.** Ce spune fostul sancționat? **„Sigur că moralmente suspendarea mi-a costat foarte mult. Cred că, mai cu seamă în actuala perioadă de reconstrucție a națională, mi-aș fi găsit și eu un loc. Am aminât acest proiect pentru la toamnă. Văd însă că în privința dispoziției de joc, suspendarea mi-a fost un leac minunat... Asta nu înseamnă, însă, că aș avea cumva de gînd — spre a-mi... păstra forma — să mai lansez vreo filipică la adresa stimaților arbitri... cu toate că nu mi-am schimbat prea mult părerile în ce-i privește. Dar, știți ce am observat? Că, totuși, a slujit la ceva atacul meu împotriva lor. În perioada suspendării n-a mai apărut nici un caz de arbitraj foarte slab. Tot e bine dacă, măcar așa, am ajutat la un final de campionat senin, fără acuzații și nemulțumiri..."**

Apărut, deci, pentru ultimele două partide ale sezonului, care au însemnat „Cupa Italiei", **Rivera** poate spune și el: VENI... VIDI... VICI...

FOTBALUL ÎN MARELE DUCAT AL LUXEMBURGULUI

DOCUMENTAR

Situat pe un teritoriu mărginit la vest de granița cu Belgia, la est de cea a R.F. a Germaniei și la sud de frontiera cu Franța, statul Luxemburg (constituit în secolul al X-lea) — Marele Ducat al Luxemburgului, cum i se mai spune — cunoaște, la fel ca alte țări, o veche și vie activitate fotbalistică. Sportul cu balonul rotund s-a bucurat și în Ducat de o largă răspîndire, după ce tineretul a făcut cunoștință cu el. Dovadă că s-a simțit de mult nevoia înființării unui for care să-i organizeze și să-i coordoneze activitatea. Acest for a luat ființă în 1908 sub numele de **„Federația Societăților Luxemburgheze de Sport Atletic"**, pentru ca din anul 1930 să-și schimbe titulatura în **„Fédération Luxembourgeoise de Football"**. Afilierea la F.I.F.A., însă, s-a făcut în 1910. Adăugăm — ca amănunt interesant de reținut — că federația luxemburgheză are ca secretar general și încă de foarte multă vreme... o femeie: d-na **Eliane Cremona!**

Firește că la început, numărul echipelor și al jucătorilor legitimați a fost infim, dar treptat s-a ajuns la 125 de cluburi cu 7 500 jucători în 1930 iar în ultimul timp în statistica U.E.F.A. ei Luxemburg figurează cu 178 de cluburi, care au 378 de echipe și 11 180 de jucători (3,3% din populația țării, 337 000). Și așa însă, federația este a treia din Europa cu număr mic de cluburi sau echipe și jucători, după Islanda (46—2 000) și Malta (36—2 400).

Activitatea competițională se desfășoară între 1 august și 15 iunie. Primul campionat a fost organizat în 1909/1910 și a fost cucerit de Racing Club din Luxemburg (capitala poartă același nume ca țara). Cupa si-a început existența mai tîrziu, în sezonul 1921/22 și a revenit aceluiași club Racing din Luxemburg. Actualmente, campionatul se desfășoară după obișnuita formulă divizionară, cu 12 echipe. Campioana „en titre" este **Aris Bonnaweg**, care, însă, a ratat „dublul" pierzînd finala Cupei cu 4—3 în fața clubului **Red Boys Differdange.** Fotbalul luxemburghez este cu regularitate prezent în cupele europene, dar cu posibilități foarte limitate de succes, dat fiind nivelul său scăzut. De altfel nici echipa națională (care a debutat în arena internațională în 1911 cu un meci cu Franța, pierdut cu 4—1) nu reușește să se afirme în diferitele competiții importante (turneul olimpic, campionatul mondial, campionatul Europei) la care ia parte. Federația a angajat un antrenor străin, pe austriacul **E. Melchior,** dar se pare că va fi înlocuit cu **G. Legrand.** În preliminariile C.E. s-a clasat pe ultimul loc în grupa a VII-a (**Iugoslavia, R.D. Germană** și **Olanda**), cu un singur meci nul (0—0 cu Iugoslavia, în deplasare!), iar în actualele preliminarii C.M. nu are sanse să realizeze mai mult, într-o grupă cu **Italia, Elveția** și **Turcia,** în ciuda eforturilor unor jucători mai valoroși, printre care cei... patru Hoffmann-i, cîte unul în fiecare compartiment!...

VEDETELE GAZONULUI

ULI HÖNESS

Un nume nou, de scurtă vreme apărut pe firmamentul fotbalului vest-german, își face tot mai mult loc printre cei mai buni fotbaliști europeni. Este **ULI HÖNESS,** prezent astă primăvară, împreună cu **Beckenbauer, Müller, Breitner** și ceilalți pe gazonul de la „23 August" în meciul Steaua — Bayern.

A debutat în reprezentativa R.F. a Germaniei anul acesta, în meciul de la Budapesta, cu formația Ungariei, după care a fost prezent și la istorica partidă de pe Wembley (3—1 cu Anglia), ca și la toate meciurile țării sale în faza finală a Campionatului Europei.

Ascensiunea lui **Höness** a fost fulgerătoare. În cîteva meciuri și-a croit o bună reputație internațională. La Budapesta a semnat al doilea gol, la Londra a deschis scorul. De fiecare dată, goluri splendide.

În partida de pe Wembley a susținut mijlocul terenului, cot la cot cu **Netzer** și **Wimmer.** Are doar 20 de ani și este amator, fiind căpitanul selecționatei olimpice a R.F.G. **„Doresc ca la J.O. de la München să ajungem în finală și să arăt, astfel, drumul selecționatei A în Cupa Mondială, doi ani mai tîrziu"**, spune el cu o siguranță dezarmantă.

— Höness este de doi ani la Bayern. Înainte a jucat la Ulm, în echipa orașului natal. Ulm este situat foarte aproape de Stuttgart și tot landul Würtenberg credea că tînărul **Uli Höness,** care juca în prima echipă cînd nu avea decît 17 ani și era liceean, va întări rîndurile cunoscutei VfB Stuttgart. Dar conducătorii lui Bayern au fost mai prompți și mai răzbătători, fără a dăuna calității de amator a lui **Uli. Höness** a plecat, astfel la **München,** iar Bayern nu regretă achiziția făcută. **Udo Lattek,** antrenorul său, asigură pe oricine oă **Uli** este un fotbalist de excepție, dotat la fel de bine ca **Beckenbaeur.**

Höness, jucător cu capul pe umeri și pe care succesul nu-l face să și-l piardă, se gîndește și la cariera sa post-fotbalistică: **„Asupra viitorului meu nu m-am hotărît. Deocamdată mi-am luat bacalaureatul, vorbesc engleza și mă descurc în franceză. Mă atrag științele economice. Dar nici meseria de institutor, aceea pe care o are și Breitner, nu este de aruncat. Mă voi hotărî după Jocurile Olimpice".**

Pînă ce **Höness** va hotărî direcția viitorului său, iată părerea lui **Gerd Müller** despre tînărul lui coechipier: **„Este un jucător complet. Are o tehnică fără cusur, iar pe teren muncește fără oprire. La Bayern joacă la fel de bine fundaș, mijlocaș și chiar atacant. Eu cred că locul său este cel de înaintaș. Posedă cel mai puternic șut cu dreptul din tot fotbalul nostru".**

În timpul orelor în care Uli Höness se îngrijește de cariera... post-fotbalistică

Și nu se poate spune că **Gerd Müller** nu este un cunoscător...

Carnet extern

U.E.F.A. ȘI „SUPORTERII"

La reuniunea U.E.F.A., prilejuită de tragerea la sorți care are loc astăzi la **Zürich,** se va discuta, printre altele, și problema asigurării terenurilor de joc împotriva atacurilor — mai mult sau mai puțin pașnice — ale suporterilor. Două au fost incidentele care au pus pe gînduri pe conducătorii forului european. Primul, mult mai grav, acela de la **Barcelona,** provocat de suporterii lui **Glasgow Rangers,** cu ocazia finalei **„Cupei cupelor"**; al doilea, acea intrare pe stadionul Heysel de la finala „Campionatului Europei" care a făcut ca ultimele minute să se desfășoare cu „tușe vii" alcătuite din miile de suporteri ai selecționatei vest-germane. Cum, din toamnă, preliminariile C.M. 1974 vor ocupa ponderea programului internațional și cum aproape fiecare dintre aceste jocuri prezintă importanță și miză, U.E.F.A. dorește să prevină orice nouă gravă manifestare de indisciplină.

Așa fiind, ea a solicitat comisiei sale de disciplină propuneri pentru măsurile de înlăturare a dezordinilor. Propunerile acesteia s-au concretizat în trei puncte principale:

— obligativitatea pentru toți organizatorii de a prezenta garduri imprejmuitoare de minimum 2 metri înălțime. În cazul cînd asemenea garduri ar afecta estetica stadioanelor, ele pot fi înlocuite cu șanțuri late de cel puțin 2,70 m și adînci de minimum 3 m.

— calificarea drept „invazie a terenului" a oricărei intrări în suprafața de joc a persoanelor străine, în afara jucătorilor, arbitrilor și oficialităților. U.E.F.A. intenționează, deci, să renunțe la acele astfel calificate „invazii pașnice ale terenului" în care cazuri nu se luau nici un fel de măsuri împotriva echipelor organizatoare.

— pentru a se preciza responsabilitățile, se preconizează ca, de acum înainte, pentru partidele organizate pe terenuri neutre, responsabilitatea să revină federației naționale în jurisdicția căreia se află stadionul sau clubul sau asociația care și-au asumat găzduirea respectivului meci. Pentru asemenea cazuri, U.E.F.A. poate merge pînă la sancțiuni împotriva federației sau clubului care și-a asumat răspunderea organizării acestor partide pe teren neutru.

Vom ști, în următoarele zile, la ce concluzii a ajuns consfătuirea oficialilor de la U.E.F.A. și, mai cu seamă, la ce dispoziții practice s-au oprit.

Efimie IONESCU

TUR DE ORIZONT BALCANIC

GRECIA

ANTONIADIS (Panathinaikos Atena) — golgeterul clubului, al campionatului Greciei și al doilea în clasamentul „Ghetei de aur", cu 39 de goluri

ACHIZITORI DE JUCĂTORI SUD-AMERICANI. Cluburile din prima ligă a campionatului desfășoară o vie activitate de întărire cu elemente de prim rang. Olimpiakos Pireu, de pildă, l-a achiziționat pe cunoscutul portar sud-american **Poletti,** iar în meciul amical cu U.T.A. a încercat alți doi sud-americani, care n-au dat satisfacție. Panathinaikos Atena l-a contractat pe internaționalul argentinian **Juan Ramon Veron,** o extremă stîngă foarte rapidă. Asemenea preocupări au și cluburile din Salonic și alte orașe. Campania aceasta de achiziții a determinat-o rivalitatea dintre cluburi, dar mai ales succesul reușit anul trecut de Panathinaikos în C.C.E., dorința de a reedita asemenea succese și, în general, de a impune fotbalul elen pe plan internațional.

ALBANIA

AMBELE TROFEE LA SHKODRA: Echipa Vllaznia din Shkodra a reușit dubla performanță de a cuceri și campionatul și Cupa, astfel că ambele trofee stau acum în vitrina sa. Finala Cupei cu Besa a constituit un foarte greu examen pentru campioni. Prima manșă — disputată la Shkodra, a revenit echipei locale cu 2—0, dar aceasta a pierdut la același scor în partida retur de la Kavala. Pentru desemnarea cîștigătoarei s-a recurs la lovituri de la 11 m și Vllaznia a transformat cinci față de trei reușite de Besa...

BULGARIA

CINE VA FI ANTRENORUL FEDERAL? Este întrebarea care circulă printre amatorii de fotbal din Bulgaria. Într-un fel s-a creat o criză în acest post important. Formula **Berkov,** după renunțarea la **Spasov,** n-a dăinuit mult și la meciul amical cu Italia, reprezentativa a fost condusă, în mod provizoriu de **Ormandgiev,** care a mai ocupat această funcție cu ani în urmă. Problema antrenorului echipei naționale se află în centrul preocupărilor conducerii federației pentru că din toamnă vor începe preliminariile campionatului mondial și Bulgaria face parte dintr-o grupă dificilă, cu Portugalia și Irlanda de Nord.

TURCIA

EFICACITATE MEREU SCĂZUTĂ... Una din preocupările tehnicienilor turci o constituie eficacitatea foarte scăzută în campionat. Din sezonul 1967/68 ea este în descreștere. De la media de goluri de 2,35 s-a ajuns sub 2 goluri: 1,96 în 1968/69, 1,91 în 1969/70, 1,85 în 1970/71, iar în campionatul recent încheiat 1,93. Faptul este atribuit, în general, jocului defensiv practicat de majoritatea echipelor, dar și carențelor atacanților.

IUGOSLAVIA

PERFORMANȚE ȘI RECORDURI. Performanța a reușit-o, se știe, **Zeleznicîar** din Sarajevo care în anul în care sărbătorește jubileul de 50 de ani de existență, a cucerit pentru prima dată titlul de campioană. Recordurile: **Zeleznicîar** a cîștigat titlul cu cel mai mare punctaj (51) înregistrat vreodată, iar **Santrac** (O.F.K. Beograd) a devenit golgeter cu cel mai mare număr de goluri, 33.

CORECTITUDINE

Un adevărat buchet de jucători, săriți la o minge care amenința poarta : atacantul n-a avut intenția să obstrucționeze pe portar, acesta a respins cu pumnul balonul fără să încerce să-l împingă pe atacant, iar fundașul de asemenea a sărit țintind doar mingea.

DUPĂ OPT ANI...

Un caz de incorectitudine în disputarea unor partide, întîmplat acum opt ani, a dus la suspendarea pe viață a doi jucători, Peter Swan *și* David Layne. *La sfîrșitul acestei primăveri, într-o sesiune extraordinară, conducerea federației engleze a decis să aplice o largă amnistie care i-a cuprins și pe cei doi. Sigur că ei nu se mai află la prima tinerețe :* Peter Swan *are 34 de ani iar* David Layne *32. Cu toate acestea, ei au decis să reia activitatea de performanță. Liberi de orice angajamente față de vreun club, în virtutea unei dispoziții care absolvă de asemenea obligații pe orice jucător care are mai mult de 5 ani de absență din competiții, cei doi au hotărît să trateze cu clubul* Sheffield Wednesday. *Și au fost primiți cu multă bunăvoință.*

ATERIZARE... SIMETRICĂ

În luptă pentru balon, cei doi adversari au căzut. Interesantă este similitudinea mișcării. Acum, balonul nu-i mai interesează pentru că, se pare, amîndoi au suferit un șoc în ciocnirea care a avut loc cu cîteva clipe înainte.

ȘESTERNEV : DIN ECHIPA DE TINERET ÎN REPREZENTATIVĂ

Unul dintre cei mai valoroși fotbaliști sovietici, Șesternev, *a suferit la începutul acestui an o operație de menisc care l-a ținut departe de stadion. El și-a făcut reintrarea, cu o lună în urmă, în echipa de rezerve a clubului său,* T.S.K.A. Moscova

Comentatorii au subliniat rapida sa revenire în formă, lucru care nu a scăpat responsabililor tehnici ai reprezentativei. Și Șesternev *a fost trecut pe lista jucătorilor care au efectuat deplasarea în Brazilia, la „Cupa independenței"*

Cazul Șesternev *a făcut să se amintească de rolul echipelor de rezerve în lansarea unor jucători tineri, de mare talent. Mulți dintre actualii titulari ai selecționatei, reprezentînd grupul tineretului, au fost lansați în acest campionat : așa este cazul fotbaliștilor de la* Dinamo Moscova (Troșkin, Baidacinii, Mahovikov, Kojemiakin), *al portarului echipei T.S.K.A. Moscova,* Smutz, *al centrului atacant de la Zaria Voroșilovgrad,* Eliseev

extern MAGAZIN extern

UN SPECTATOR DEOSEBIT

Aflîndu-se în capitala **Islandei** în vederea meciului cu **Bobby Fischer, Boris Spasski** — un mare iubitor al fotbalului — a asistat duminica trecută la meciul dintre selecționatele **Islandei** și **Danemarcei** (încheiat cu victoria danezilor cu 5—2).
În imagine, **Boris Spasski** îndreptîndu-se spre stadion...

UN PROGRAM SUPRAÎNCĂRCAT

Campioana vest-germană, Bayern München, *și-a pus la punct programul de meciuri amicale dinaintea începerii sezonului oficial. În 30 de zile, elevii lui* Latek *vor juca 16 meciuri, citiți bine, 16. Adversarele din aceste întîlniri amicale nu sînt echipe oarecare* Ajax, Valencia, Feyenoord, F. C. Bruges *apar pe această listă, dovadă că programul nu reprezintă o simplă plimbare înainte de reluarea campionatului. Cum va face față* Bayern München, *angrenată ulterior și în C.C.E., acestui program, e greu de prevăzut.*

„Cred că numai Beckenbauer, care nu se întrebuințează mai mult de 60% din efortul de care este capabil, în nici un meci, va depăși fără dificultăți această perioadă de mare intensitate pe care nu înțeleg cum de a acceptat-o antrenorul „Latek" *a declarat* Helmuth Schön, *selecționerul reprezentativei* R. F. a Germaniei.

NERECUNOSCĂTORUL...

După cc, anul trecut, Di Stefano *a răpit echipei care i-a dat gloria, campionatul, el a apărut acum în calea ei în cupă.* Realul *cîștigase între timp campionatul Spaniei dar avea ambiția să-și ia o revanșă completă asupra* Valenciei, *echipa antrenată de* Di Stefano. *Disputîndu-se tur-retur, semifinala a văzut victoria la limită a* Valenciei *pe teren propriu. La jocul-retur, afluență extraordinară (130 000 spectatori pe stadionul Bernabeu), suporterii madrilenilor fiind convinși că echipa lor va reface ușor mînima diferență. Dar n-a fost deloc așa.* Valencia *s-a apărat excelent și ea a fost aceea care a avut mai clare ocazii de gol. Scorul a rămas alb și elevii lui* Di Stefano *s-au dus în finala cupei. Celebrul lor antrenor declara după jocul de la Madrid : „Ce să fac, am scăpat campionatul, acum să luăm măcar cupa !"* Nerecunoscătorul Di Stefano !

● **AJAX AMSTERDAM** s-a declarat de acord cu datele propuse de **INDEPENDIENTE BUENOS** Aires: 4 octombrie la **BUENOS AIRES**, 18 octombrie la Amsterdam, acestea au rămas zilele finalei „**CUPEI INTERCONTINENTALE**". În caz de egalitate de victorii, se va disputa un al treilea meci în Europa.

● Un juriu alcătuit din comentatori de fotbal de la toate ziarele din peninsulă l-au desemnat pe **GORI**, atacantul de la **CAGLIARI**, cel mai bun jucător italian al sezonului 1971 1972.

● **UJPESTI DOZSA**, pentru a patra oară consecutiv campioană a Ungariei, s-a instalat pe locul 1 al clasamentului campionatului din luna aprilie,.. a anului 1970! **BENE, DUNAI, ZAMBO, FAZEKAȘ et co.** au mai mult de doi ani, deci, de stăpînire a locului de onoare. Frumoasă performanță !

● **BOȘKOV**, selecționerul reprezentativei iugoslave reia, într-un material care va fi prezentat conferinței federației, cererea sa — făcută mai de mult — și anume ca vîrsta minimă pentru acordarea transferării la cluburi de peste hotare a jucătorilor iugoslavi să fie ridicată de la 28 la 30 de ani. Aceasta, spre a da posibilitatea echipei naționale să utilizeze valorile timp cît mai îndelungat.

● Din statisticile tehnice ale campionatului cehoslovac: din formația campioană, **TRNAVA**, patru jucători (**HAGARA, HRUSECK, ADAMEC ȘI KABAT**) au participat la absolut toate meciurile echipei lor. Interesant de notat că toți aceștia au fost și titulari ai echipei naționale a Cehoslovaciei, în partida cu selecționata Braziliei din cadrul „**CUPEI INDEPENDENȚEI**". Titlul de golgeter și cupa de cel mai eficace jucător al campionatului a revenit lui **CAPKOVIC**, extremul stînga al lui **SLOVAN BRATISLAVA** și al echipei naționale, cu 19 goluri la activ.

● **RINUS MICHELS**, fostul antrenor al lui **AJAX**, care a funcționat în sezonul trecut la Barcelona, a semnat un contract pentru încă un an cu clubul spaniol.

AU PLECAT ÎN VACANȚĂ

Chipurile lui **Beckenbauer** (stînga) și antrenorului **H. Schön** exprimă marea lor bucurie pentru victoria de la Bruxelles. Internaționalii vest-germani au gustat mari satisfacții în sezonul încheiat : neînvinși în 9 partide (7 victorii, 2 nule, 22 goluri marcate și numai 4 primite) și campioni ai Europei. După acest „sezon de aur", oamenii lui **Schön** au plecat fericiți în concedii, încrezători mai mult ca oricînd în viitoarea bătălie din C.M. 1974.

Pentru **Schön** și reprezentativa pauza va dura pînă la începutul lunii noiembrie, cînd își vor începe pregătirile pentru prima partidă a sezonului 1972/1973 : cu **Elveția** la 15 noiembrie la Düsseldorf. Activitatea va continua în 1973 : cu **Scoția** la 16 februarie, în R.F.G., cu **Cehoslovacia** la 28 aprilie la Praga, cu **Iugoslavia** la 9 mai în R.F.G., cu **Bulgaria** la 12 mai în R.F.G. și cu **Brazilia** la 23 iunie în R.F.G.

AFIȘUL DE LA TERAMO

Poate că în nici o altă țară din Europa nu se desfășoară atîtea competiții pentru tinerii fotbaliști ca în Italia. Sînt cunoscute turneele internaționale de la **Viareggio** (cu peste 20 de ediții desfășurate pînă acum) sau de la **Triest**.

Aceste întreceri se bucură de mare atenție, sînt foarte bine organizate și larg popularizate sub diferite forme. Afișul alăturat reprezintă un exemplu. El anunță turneul internațional de echipe de tineret de la **Teramo**, care recent și-a consumat a opta ediție. La acesta a luat parte și echipa de tineret a clubului DINAMO, care s-a clasat a doua într-una din grupe (0—1 cu U. S. Teramo, 1—1 cu A. S. Ascoli și 2—0 cu S. P. Giulianova), a învins în semifinale pe Cervenka Novi Sad cu 2—0, dar a pierdut finala în fața aceleiași U. S. Teramo, cu 2—0, după prelungiri. Dinamoviștii au rămas viu impresionați de modul de organizare și de interesul stîrnit în jurul turneului prin publicitatea făcută.

CA LA ANTRENAMENT...

Atitudinea acestor doi jucători, **Jones** (Leeds) — în stînga și **Clark** (Birmingham) seamănă cu aceea din timpul exersării jocului cu capul la antrenament. În realitate, cei doi se află într-un examen mult mai greu: în semifinala Cupei Angliei, **Jones** va relua precis cu capul balonul și-l va trimite în plasă, peste portarul **Clark**, surprins de rapiditatea fazei.

FOTBAL
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București, sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală), 12.95.96

Prezentarea artistică : **Liviu BOBOCEA**
Prezentarea grafică : **Alexandru MUSCA**

ASTĂZI, LA ZURICH

TRAGERE LA SORȚI ÎN CUPELE EUROPENE

Astăzi, la ora 13 (ora Bucureștiului) în marea sală de reuniune a hotelului „Atlantic" din Zürich se va desfășura tragerea la sorți a primului tur din cele trei mari competiții europene: **„Cupa campionilor europeni", „Cupa cupelor"** și **„Cupa U.E.F.A."** Din păcate evenimentul este umbrit de dureroasa veste a încetării din viață a președintelui U.E.F.A., **Gustav Wiederkehr,** decedat duminică în urma unei crize cardiace. Membrii Comitetului executiv al forului european, împreună cu delegații federațiilor naționale și ai echipelor participante, sosiți la Zürich, vor participa la ceremonia funerară dedicată fostului președinte, personalitate marcantă a vieții fotbalistice internaționale, un prieten și admirator al României, pe care urma s-o viziteze peste o săptămînă, ca invitat al comisiei de organizare a Campionatului european studențesc. În memoria lui **Gustav Wiederkehr,** înainte de începerea reuniunii de tragere la sorți, se va păstra un minut de reculegere. **Sandor Barcs,** vicepreședinte al U.E.F.A. și președintele comisiei de organizare a **„Cupei campionilor europeni"** a propus ca trofeul care se acordă câștigătorilor acestei întreceri să poarte numele fostului președinte U.E.F.A.

★

În aceste ore, dinaintea stabilirii primelor întîlniri din noua ediție a marilor competiții europene, pronosticurile, cîntărirea șanselor viitoarelor participante este în toi. Personalități dintre cele mai cunoscute ale vieții fotbalistice europene au fost solicitate de către marile agenții de presă din lume să facă aprecieri asupra perspectivelor noilor ediții ale competițiilor continentale. Una dintre cele mai interesante apare aceea făcută de celebrul fost jucător al lui Real Madrid, **Di Stefano,** actualmente antrenor al lui Valencia: **„În Cupa campionilor europeni, declară Di Stefano, misiunea celei mai bune echipe de club a momentului, Ajax, nu va fi cu nimic mai grea decît în precedenta ediție. Aș zice chiar că dimpotrivă. De ce? Pentru că două dintre campioanele țărilor de mare potențial fotbalistic, Anglia și Italia, se prezintă la un nivel inferior trecutelor deținătoare ale titlurilor. Nici Derby și nici Juventus nu au forța de joc a predecesoarelor, Arsenal și Internazionale. Lipsește din C.C.E. și marea rivală a lui Ajax, Feyenoord, așa că eu o dau ca mare favorită pe echipa așa de simțitor perfecționată sub direcția tehnică a românului Ștefan Covaci. Singura surpriză ar putea veni de la Bayern München".**

În privința „Cupei cupelor" părerile sînt împărțite. Nu apare numele unui club care să întrunească mai multe sufragii. Doar **Helenio Herrera** pare ceva mai categoric, cînd afirmă: **„Nu văd cum ar putea pierde Leeds. E cea mai bună echipă de club pe care a dat-o fotbalul englez în ultimii 20 de ani. Pleacă sigură în cîștigătoare".**

În sfîrșit, în „Cupa U.E.F.A.", a cărei listă de participare v-o prezentăm în continuare, întrecerea este totalmente deschisă, mai cu seamă prin apariția — în postura de formații căutînd aici consolarea — a cîtorva foste celebre campioane.

Astăzi la prînz, deci, telexul ne va aduce numele celor patru echipe adversare ale lui **F. C. Argeș** (în „Cupa campionilor europeni"), **Rapid** (în „Cupa cupelor"), **U.T.A.** și **„U" Cluj** (în „Cupa U.E.F.A.").

U.R.S.S.: Ararat Erevan, Dinamo Tbilisi
IUGOSLAVIA: Steaua roșie Belgrad, O.F.K. Beograd, Voivodina Novisad.
R. D. GERMANĂ: Dynamo Berlin, Dynamo Dresda.
ROMÂNIA: U.T.A., Universitatea Cluj.
R. F. a GERMANIEI: Borussia Mönchengladbach, Eintracht Frankfurt, F. C. Kaiserslautern, F. C. Köln.
ANGLIA: Tottenham, Manchester City, Liverpool, Stoke City.
AUSTRIA: F. C. Austria, Voest Linz.
BELGIA: C.S. Bruges, Racing White.
BULGARIA: Levski Spartak, Beroe Stara Zagora.
CIPRU: E.T.A. Lanaka.
DANEMARCA: I.S. Hvidovre, Frem Copenhaga.
SCOȚIA: F. C. Aberdeen, F. C. Pattrick Thiotle.
SPANIA: Valencia, C. F. Barcelona, Las Palmas.
FINLANDA: I.F.K. Helsinki.
FRANȚA: Nimes, Sochaux, Angers.
GRECIA: Olympiakos Pireu, A.E.K.
IRLANDA: Bohemians Edinburg.
ISLANDA: I.B.V. Westman.
ITALIA: Torino, Cagliari, Internazionale, Fiorentina.
LUXEMBURG: Union Rumelange.
MALTA: S.C. La Valetta.
NORVEGIA: Wiking Stavanger.
OLANDA: Feyenoord, Enschede.
POLONIA: Zaglebie Sosnowiec, Ruch Chorzov.
PORTUGALIA: Vitoria Setubal, C.U.F., F. C. Porto.
SUEDIA: Advidaberg, Norrkopping.
ELVEȚIA: Grasshoppers, Lausanne.
CEHOSLOVACIA: Dukla Praga, Slovan Bratislava sau V.S.S. Kosice.
TURCIA: Eskischir, Fenerbahce.
UNGARIA: nu au fost desemnate echipele (se vor alege două dintre **Salgotarjan, Honved** și **Ferencvaros**).

SOSESC PARTICIPANȚII LA CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR

Pînă la începerea ediției a III-a a campionatului european universitar au mai rămas 7 zile. La 19 iulie se va da... plecarea într-o competiție interesantă, care va concentra atenția amatorilor de fotbal din **Craiova, Cluj, București** și **Constanța** (sediile celor patru grupe) pînă la 30 iulie, cînd se va disputa finala.

În prezent se desfășoară lucrările de punere la punct a competiției în cele patru orașe, unde au luat ființă comisii locale de organizare. La București, astăzi se pun în vînzare biletele pentru jocurile grupei a III-a. **Acestea vor avea loc, după o hotărîre a Comitetului de organizare, pe Stadionul Republicii.**

Delegațiile sportive participante au început să-și anunțe data sosirii lor la București.

● SÎMBĂTĂ: FRANȚA ȘI BELGIA, DUMINICĂ: UNGARIA
● PREGĂTIRILE LOTULUI NOSTRU

Astfel, loturile reprezentativelor Franței și Belgiei au comunicat că vor sosi în ziua de 15 iulie, iar delegația maghiară la 16 iulie.

În acest timp, pregătirile lotului universitar al României continuă la Constanța, unde s-a instalat de la sfîrșitul săptămînii trecute. Sînt prezenți la pregătiri: **Ștefan** și **Pilca,** portari; **Mihăilă, Niculescu, Pexa, Deselnicu, Stoicescu, Velea** și **Jurcă,** fundași; **Anca, Simionaș, Dinu** și **Strîmbeanu,** mijlocași; **Mureșan, Munteanu, Oblemenco, Țarălungă, Marcu, Incze** și **Mircea Sandu,** înaintași. De remarcat prezența internaționalului dinamovist Dinu.

„CUPA INDEPENDENȚEI" — ÎN VITRINA CAMPIOANEI MONDIALE, BRAZILIA, ALĂTURI DE „CUPA JULES RIMET"

Președintele Braziliei, Emilio Garrastazu Medici, înmînează „Cupa Independenței" căpitanului echipei cîștigătoare, Gerson.

Duminică, pe Maracana, în fața a 150 000 de spectatori — cifră record pentru 1972 — „chinuiți" timp de 89 de minute de favoriții lor, fotbaliștii brazilieni, s-a încheiat „Cupa Independenței", micul campionat mondial al anului 1972. **Întrecerea celor 20 de reprezentative pentru frumosul trofeu lucrat în aur și pietre prețioase s-a încheiat cu victoria finală a Braziliei.**

În ultimele partide din grupele semifinale, campioana mondială a întrecut foarte greu echipa Scoției (1—0 în min. 81, autor **Jairzinho,** după ce europenii rataseră cîteva ocazii clare; scoțienii au jucat foarte bine în apărare, iar atacurile lor s-au dovedit extrem de periculoase, **Leao,** portarul brazilian fiind pus la grea încercare în ultima repriză), iar Iugoslavia a cîștigat cu 2—1 în fața Cehoslovaciei, reabilitîndu-se după înfrîngerea cu 3—0 suferită în fața Braziliei.

În cealaltă grupă, Portugalia, menținîndu-se în aceeași excelentă formă, a întrecut greu tînăra echipă a U.R.S.S. cu 1—0. Fotbaliștii portughezi nu s-au regăsit, totuși, în prima repriză, cînd atacul lor a fost ca și inexistent, iar ocaziile mari de gol au fost de partea formației sovietice. Uruguay nu a rezistat nici în fața Argentinei, pierzînd cu 1—0. Jocul a fost echilibrat, victoria revenind echipei mai tehnice. În urma acestor rezultate, clasamentele celor două grupe semifinale arată astfel:

GRUPA A

1. BRAZILIA	3	2	1	0	4—0	5
2. Iugoslavia	3	1	1	1	4—6	3
3—4. Scoția	3	0	2	1	2—3	2
3—4. Cehoslovacia	3	0	2	1	1—2	2

GRUPA B

1. Portugalia	3	2	1	0	5—2	5
2. Argentina	3	2	0	1	3—3	4
3. U.R.S.S.	3	1	0	2	1—2	2
4. Uruguay	3	0	1	2	1—3	1

Așadar, în finală Brazilia și Portugalia, adică actuala campioană mondială și o echipă necalificată la ultimul turneu final al C.M., cel din Mexic, dar aflată în clipa de față în mare formă. Victoria a revenit deținătoarei „Cupei Jules Rimet", care adaugă acestui trofeu și „Cupa Independenței". Golul s-a marcat însă mult mai greu decît se așteptau cei 150 000 de spectatori: de-abia în min. 89 **Jairzinho,** același care a marcat și în partida cu Scoția, a găsit drumul spre poartă.

Locul trei l-a dobîndit formația Iugoslaviei care a întrecut Argentina. Scorul: 4—2 (2—0) după un joc plin de dualități, în care argentinienii au amintit — prin comportarea lor — de finalele de acum cîțiva ani ale „Cupei Intercontinentale"...

Cea de a doua mare competiție fotbalistică a anului, micul campionat mondial din Brazilia, s-a încheiat. Urmează acum cea de a treia, turneul final olimpic.

CAMPIONATE NAȚIONALE ÎN EUROPA

BULGARIA (clasament final)

1. ȚSKA	34	95—28	58
2. Levski Spartak	34	68—26	50
3. Beroe	34	61—46	42
4. Slavia	34	50—43	39
5. Lok. Sofia	34	47—34	38
6. Trakia	34	54—47	35
7. Botev	34	62—64	31
8. Cerno More	34	53—60	31
9. Dunav	34	38—50	31
10. Lokomotiv Pleven	34	32—44	30
11. Akademik	34	37—45	29
12. Etar	34	39—54	29
13. Spartak	34	40—61	29
14. Cernomoreț	34	47—49	28
15. J.S.K. Spartak	34	45—50	28
16. Laskov	34	35—50	28
17. Marek	34	31—65	26
18. Ceardafon	34	34—52	22

UNGARIA (clasament final)

1. UJPESTI DOZSA	30	78—30	46
2. Honved	30	51—26	39
3. Salgotarjan	30	51—39	39
4. Tatabanya	30	44—32	37
5. Ferencvaros	30	59—36	36
6. Vasas	30	51—46	32
7. Videoton	30	47—43	31
8. Komlo	30	38—47	31
9. Csepci	30	35—38	30
10. Gyor	30	36—51	26
11. Pecs	30	22—28	25
12. M.T.K.	30	37—41	25
13. Egyetertes	30	26—35	24
14. Diosgyor	30	32—46	24
15. Eger	30	32—65	20
16. Szombathely	30	27—64	13

TURNEUL BALCANIC DE FOTBAL TĂCUT

ROMÂNIA CALIFICATĂ PENTRU JOCURILE MONDIALE TĂCUTE

A treia ediție a turneului balcanic de fotbal tăcut, care s-a desfășurat în Bulgaria, la Stara Zagora, între 1 și 9 iulie, s-a încheiat cu victoria finală a selecționatei Iugoslaviei. În cele 10 meciuri cîte a comportat turneul, s-au înregistrat următoarele rezultate: România—Turcia 3—1, Bulgaria—Grecia 2—1, Iugoslavia—Turcia 6—0, România—Bulgaria 0—0, Iugoslavia—România 3—0, Turcia—Grecia 3—0, România—Grecia 1—1, Bulgaria—Iugoslavia 2—1, Iugoslavia—Grecia 10—0, Bulgaria—Turcia 2—2.

Clasamentul final: 1. IUGOSLAVIA 6 p (20—2); 2. Bulgaria 6 p. (6—4); 3. România 4 p.; 4. Turcia 3 p.; 5. Grecia 1 p.

Viitoarea ediție urmează să aibă loc în Grecia.

Jocurile dintre echipele României, Bulgariei, Turciei și Greciei au contat însă și pentru preliminariile turneului de fotbal din cadrul Jocurilor Mondiale Tăcute (Malmö, 20—28. VII. 1973). Clasamentul special pentru această grupă preliminară este următorul: 1. ROMÂNIA 4 p. (4—2); 2. Bulgaria 4 p. (4—3); 3. Turcia 3 p 4. Grecia 1 p.

Astfel că echipa României s-a calificat pentru turneul final.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

PELE — GOLUL NR. 1000 PENTRU SANTOS. În cursul meciului disputat, în nocturnă, la Toronto, cu formația locală **Matros,** de către celebra echipă braziliană **F.C. Santos,** faimosul ei jucător, **Pele,** a marcat golul nr. 1000 pentru formația de club în care activează de cînd s-a afirmat. Golul, al treilea pentru Santos, a fost înscris din penalti în minutul 57. De notat că partida, urmărită de 18 000 spectatori, a trebuit să fie întreruptă cu două minute înainte de terminare deoarece suporterii faimosului jucător brazilian au pătruns pe teren spre a-l purta în triumf pe **Pele.**

ECHIPELE IRLANDEZE ÎN AFARA CUPELOR EUROPENE? Decizia nu este încă oficială, dar se pare că aceasta va fi. Federația din Belfast a anunțat că va decide asupra situației în următoarele trei zile. F.I.F.A. a rugat federația irlandeză să precizeze și situația reprezentativei sale în preliminariile C.M. Din cauza evenimentelor din această țară sînt toate indiciile că nici echipa națională a Irlandei de Nord nu se va putea alinia la startul întrecerilor pentru atribuirea celor 14 locuri din turneul final al C.M. 1974.

MECI ITALIA — IUGOSLAVIA. Federația iugoslavă și-a dat avizul pentru disputarea partidei amicale **Italia — Iugoslavia** de la 20 septembrie. Forul din Roma a comunicat că întîlnirea se va desfășura pe stadionul din Torino. Revanșa acestei partide este prevăzută pentru primăvara lui 1973.

CINCI JUCĂTORI DE REZERVĂ? Mai multe echipe italiene de prima divizie, printre care **Juventus** și **Internazionale,** au solicitat federației ca, începînd cu noul campionat, pe foaia de arbitraj să fie trecute cinci și nu două rezerve ca pînă acum, în scopul de a se aplica dispoziții cu cele similare în toate întîlnirile patronate de U.E.F.A.

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, București. Tiparul: I. P. Informația, str. Brezoianu nr. 23—25 București.